

longe ab eoz vtrite constituit.
Si enim dixi. in te sperauerit
prius nra de semetipm i posse
vixib dicat: ego autem sū ver-
mis et non homo. De futuriis
autem qsi mortuis et trepidus
hoc mō semetipm suscitabit: di-
cens. Illūa om̄los meos: ne
qñ obdormia i morte. In alia
autem et semetipm sup multitu-
die p̄corum hoc mō: et ait. Vi-
caberis p̄co meo: multis ē
enī. Vobis ergo maiorib̄ ipsa
sufficiunt: nobis autem cū hys
adhibenda sit alia medita-
meta fortiorum: et que possit
destruere quidē arrogātā: i se-
rere uō dolore cordis. et mi-
ni merore recordande nāq
sunt nobis multitudēs p̄corum
recordanda costis maculata
que utiq̄ cū stimulare nos ex-
perit: neq̄q̄ adulacō aut
arrogātē locū reliquit. Ut
qd̄ uogo et dep̄cor p illā ipaz
quā p̄ uite tue merito acq-
sisti fiducia apud dei. ut por-
tignis nob̄ manū. sep̄ius inter-
pellas dñm pro nobis! ut
possim̄ lugē nosmetip̄os.
et p̄corū sp̄ond̄ resolute m̄l-
titudē lacrimaz: et ita post
hunc. nō enī semp flendū ē et
nichil agendū. apprehende ali-
quā vitā deo placitā et adce-
bi ducēte! ne forte cū malis
nēs descendam̄ i infernum.
ubi nemo ē qui cōsiderat̄ ei:
et ibi patiam̄ ea q̄ imp̄i pa-
ciuntur. cū nullū fuit iam qui
eroret p̄ nobis. Dñ enī su-
m̄ i hac vita et nos a vobis
inuicibilē possim̄: et vos potes-

tis m̄ nos cōserie beneficia.
Cū autem abierim̄ illuc: ibi
neq̄ amīt̄. neq̄ sc̄. neq̄ p̄
ydone⁹ erit ad liberādū enī q̄
suppliçis dep̄ntat̄. Quid enī
qui cū luce ē. acredit ad enī qui
tenebrit trāditur. Vbi alii
nullū sit nobis ex sc̄y colla-
cione desideriū i eternas tū-
erpedim̄ p̄uenias: effecti cib⁹
i ext̄abilis immortali⁹ flām-
mīs.

*Explicit lib⁹ sedis de cordis re-
puclione sc̄i Johānis Ep̄i co-
stantinopolitani.*

*In ap̄t liber h̄i Johānis
Ep̄i cōstantinopolitani de re-
paracōe lapsi. Sept̄ ad aman-
tū ep̄m lapsū.*

Vis dabit ca-
piti meo aqua
et oculis me
is fonte lac-
rāz i opor-
tūm̄ nūllo
nūc a me: q̄
hic p̄phā dei

dicit. Uret enī nō urbes m̄l-
te. nec gen⁹ itegri lamēta-
da m̄ sit: aū tū flenda s̄t̄
ē multib̄ gentib̄ nobilior-
multib̄ q̄ urbibus p̄ciosior.
Pra si vñq̄ qui facit voluntate
dei melior ē q̄ multitudē li-
quor: melior ergo et tu eras
q̄ multitudē indeox. Ut
qd̄ nemo nūrebat. si forte pro-
hiorib̄ ego nūt utar lamē-
ta cib⁹: et amatores p̄sim-
da fletus. q̄ tūc p̄fundit p̄phā.
Pro enī urbis ut dixi capte

exidia defleo. nec vilio vul-
 gi captiuitate lametari sed
 insignis aie lapsus: et tēpli
 in quo xp̄c habitabat eri-
 dum. **S**i quis enī ornamēta
 quōdā aie tue nonit q̄ mē
 dyabolica flama cōbussit:
 si quis tēpli corpib⁹ nū ton-
 tēplatis ē tūc cō castitatis
 splendore fulgeret? pācūd
 pfecto et valde i ferore illā
 ppheticā lamētationē putu-
 bit. i qua barbarice manus
 sc̄i sc̄i polluisse deflentur:
 et sacris edes ignis popula-
 tis ē hospitis? ubi cōtamina-
 ti cherubin et archa testame-
 ti. ac pphiciatorū. tabileqz
 lapidee: et vera aurea lame-
 tant. **H**ec enī lamētatio qua
 ego defleo. tāto illa dñior
 et amarior: q̄nto verius
 aicta hēc evidēciā i tua aia
 qm̄ intra illi tēpli parietes
 erat. **H**oc sanctius multo
 fuit. qd̄ m̄ te est tēpli. **N**ō
 enī aurū et argenti metallo:
 sed vntutib⁹ animi et dono
 sc̄i sp̄us radiabat. Habebat
 enī archā int̄ se et duo dñe,
 rubin: id ē fidem pris. et fi-
 lii et sp̄us sc̄i sc̄iam. **B**ed nūc
 nichil horū ē: ablata sunt
 aicta hēc ab aia tua! nūda-
 ta ē ornamēta suis orbibus:
 cūctis q̄ que diuinit̄ conse-
 cuta fuerat mūnerib⁹ spolia-
 ta l̄ remāgit deformis actu-
 pis: perire ab ea om̄e mūni-
 men. oib⁹ vistodia. **N**ō iam

ostū in ea claudit⁹. nō seruat⁹
 īgressus: sed patet oib⁹ ma-
 lignis spiritib⁹ ad corruptela-
 cū festinatib⁹. Nulla tēde tur-
 pis cogitatio nulla cōpeditis
 feda repellit⁹: sed si venerit
 fornicatiōnib⁹ sp̄us īreditur.
 si iactancie. si auctriac. si hox
 neq̄ores et ip̄uiores venerit:
 nemo pphibet. nemo pphellit.
Null⁹ enī ei custos: null⁹ re-
 mas. editius. **N**ā p̄us sicut
 ad celi secreta null⁹ hinc mori-
 malis īdulget⁹ accessus: ita
 nec ad purissimā mentem
 tua penetraue poterat ullā
 cogitacō. **B**ed fortasse ītre-
 dibilia videar loqui apud eos
 p̄apne qui p̄ora tua nesciunt;
 et hāc que nūc ē aie tue des-
 tructionē vident⁹. **I**nde vniqz
 ē qd̄ ego īremediabilit̄
 plango. q̄a noui! et itessa-
 bilit̄ lugere dñ recordor: quo,
 usqz itez te repedare videam
 ad p̄oris glorie statu. **N**ō si
 apud homēs īpossibile videt⁹:
 apud dñm tā oia possibilia
 sūt. **J**p̄e est enī qui alienat de-
 term̄ope. et de sterore erigit
 pauperē? ut colloct̄ eū cām
 p̄ncipib⁹: cā p̄ncipib⁹ p̄li-
 sui. **J**p̄e ē qui sterile facit ī
 domo m̄tem sup filios leta-
 tem. **N**ō ergo dubites: neq̄
 desperes m̄tarri te posse ī
 melius. **S**i enī tā potuit
 dyabol⁹ ut de erelsib⁹ virtu-
 tū fastigib⁹ ī p̄fundi te dedu-
 ceret maloz⁹ i q̄tūnagib⁹ mo-

Psint donet misericordia nostri:

rent deo ad suum te bonorum veritatem venire, et non soli in id restituere quod frusti sed et beati, ore multo propter plus videbaris efficere. Tantum est ne gradas ait: neque spiritum tibi abscedas bonorum. Ne queso: ne accidat tibi quod impiorum solet. Non enim peccatum in multitudine in desperatione adducit animam: sed impietas. Et propterea salomon non dicit: quia ois qui venient in profundum malorum ceteruntur. sed ipsius iqv. si venient in profundum malorum ceteruntur. Impiorum ergo est desperare salutem et ceterum: cum in profundum malorum venterint non peccatum. Impietas autem non sinit eos ad deum respicere: et illuc regredi unde dilapsi sunt. Ista ergo cogitatio quod spiritum conuersacionis abscedit ab impietate descendit: et sciat huiusmodi iussim cervicibus ait leuites: semper ea deorsum in terram cogitasse: ad deum vero sicut non sinit oculos alluare. Sed virilis est animi et perducere me, his deinceps a cervicibus ait sic pone inimici? uno deponit te se absicare dyabolum et non petere ait sic: ubi canes uba prophetica dicitur ad dominum. Sicut oculi seruorum in manib[us] domini suo rum: et sicut oculi ancillarum in manib[us] due sive? ita oculi nostri ad dominum deum nostrum: donec misereatur mei. Misere nobis domine misere nobis: quia multum repletum est sumus desperatione. Undam vere in hiis verbis et celestis physiologia doctrina est. Repletum est

quod sumus desperatione. Hoc est quod docet nos voluit: quia et si peccatum in multitudine repleti sumus desperatione. atque approbriis ad opti sumus loculi tuu nra yad domini deum nostrum: nec plus ab obsecracione cessamus. quod ipetitur per peccatum veniam mereamur. Hoc enim ut est constantis et permanens ait: ut nequaquam repellatur a perseverancia depositandi. desperatio ipetetur: sed perseveret ac persistat in obsecracionibus doneo miserationis ei. Si ne forte arbitris te offensa magis contrahere apud deum si cui non miseretur importunitas psalmus in peccatis recordare enarratur gabii parola: et ibi iuvies quod perseverates et importunatos peccatores dominus non sibi ostendit ignorantibus. Autem. Quia et si non dabit ei propter quod amicorum est: propter importunitatem tamen eius surget et dabit ei quanto opus habet. Intellige ergo hinc. quia propterea dyabolus desperatione subiactus petrandi. ut spiritum nobis dei bonitatis abscedat: que est salutis nostra anchora. vite nostra fundamentum: dux itineris qui itur ad celum. Denique aplius dicit. Prope autem salvi facti sumus. Prope ergo est in qua salus nostra consistit: et que de terris animas velut quibusdam cathenis celitus dependentibus inerae benehit ad superna: et reuocat ad sedes celestes eos

qui sibi vehementer inherent? celiores p̄ eos vite huius; et terrenor malorum turbinibus reddit. Si quis ergo inter his positus resolnatur animus: et salutaris spei anchora dimittat e malibus: decidat nate e: et in abysso atque profundum malorum necet. Quidam senserunt enim: et uidelicet nos pauci, in modicū multitudine perhorentes. capaces erāt ipsi quae deterri! accedit et ipse et cogitantes nobis subicit desperandi: plumbō dī et omni arena graniores. Quas si reperirent: utrū e nos statim abruptis salutis nre retinaculis. profundū demergi malorum. In hac ergo et tu deiectus boni et misericordie dñi precepta. et nūl spernis: crudelis aut et imitis tyranni atque imiti salutis tue. voluntatibus patres. Abiecasti suane ingens xp̄i. et duxis ad ferreas p̄ eo ipso isti certib⁹ tuis paternū cathenarū habiecasti onus leue humilis et misericordia dñi: et pro eo asinaria molqa collo tuo suspendisti. Sed quousq; p̄tendis. Sta iam: et desine ife-licet animū sine respectu aliquo. sine illa recordacione demerge. Quousq; purgues ea! et p̄ capitab in iteritu. Erat quidem mulier illa. qm in euangelio dragma qua p̄dideat nlenit. conuocat vicinas et amicas: ut congratulentur ei. Ego autem conuocabo amicos tuos. meos p̄ ac vicinos nidos: et de-

p̄cabor eos conuenire non uigandat. sed ut liget meū! nea ut ḡtulentur: sed ut lamententur: et iugente plantū sublatis ad celum una meū vocib⁹ reddat. Dicū ad eos. Vultate meū o amici et plāgitur p̄fundite meū fontes fletuū. P̄ducite flumina lacrimarū! nō qdā auri pondū immensū. nec argenti talentū numerā amisi de malibus meis: no qdā gemmarū fialas p̄caſas p̄diderim! sed qdā horū omni carior et dī auro. oīq; gemma p̄ciosior amicius. qdā una nob̄ cū vite huius pelagḡ et mare hoc magnū spacioſūq; navigabat: nescio quo lapsus usq; ī ipm fert p̄dicōis p̄fūndū. Quidam aliqui ex annis consolati me voluerunt et a lugendo p̄libeb̄: p̄pheticis ad eos respondēam iocabus dicas. Finite me amarisse flere: nec p̄sistatis me consolari. Nō enim lugere p̄ carnis affechi: nec plantū plango fmineū. ubi immoderatio lacrimarū culpabilis videat! sed ego illud lugere: qd̄ et magis ille et mirabilis aplūs pauli lugere se dicit cū sciat. Et lugēa oēs q̄ peccauerunt: et nō egredi p̄mam. Nam eos qui p̄ corū haec morte cariorū immoderatis plāctib⁹ affligunt: merito qd̄ notabit. Vbi vobis nō corporis vulnera sed aīe lamētantur: et talis aīe que in ipa etiā morte

signa p̄ nos pulchritudis et
admirandi decoris ostendat.
Atq; extinctū ī semetipā flo-
re virtutū idicis adhuc spi-
rantib⁹ p̄dat! q̄b ita crudel-
ib⁹. et ab affā toti⁹ v̄tutib⁹
alien⁹ ē qui nō moueat⁹ ad
vidū. nō erat⁹ ad lacrimas.
Sicut enī p̄ morte cō p̄ filio,
sophici⁹ ē a lacrimis t̄pare!
ita ī morte aīe. et talis aīe
cōsolacōem recipe: et ī sibi
ens et irreligiosū dico. **D**uo
mō enī nō videbit⁹ sine iter-
missione lamētant⁹ ib⁹ qui
dudū oem̄ pulchritudine cor-
porib⁹ tāq; in lapidib⁹ assi-
ciebat! qui aux scit⁹ luctū
videbat. qui delicias cūctas
ut cennū respuebat. **H**ic sub
itis febribus libidinis ac
voluptatis arteptib⁹. sani-
tate simil⁹ atq; ornatū mē-
tis exticto. v̄tutib⁹ perīst
quidē: solis vero viciis et
voluptatib⁹ vīuit. **H**uc tine
ego nō plangā. **H**uc tine ego
nō rīgem toto flāmē lacci-
max! usq; quo si potuero
fletib⁹ meis resuscitē sensu-
er⁹. et vitales aliquos ex-
eo motib⁹. repor eliciat lac-
marū. **S**i enī hīj qui cor-
pora lamētant⁹. cū sciat et
certi sint nichil p̄ desse fletib⁹
suis ad vitā defuncti. renoca-
ri tñ a lamētatione nō p̄nt!
nos qui scim⁹ a morte aīaz
renocari posse p̄ cōversione.

quō nō medicamentū p̄nt.
quo magis patescētib⁹ por-
tis recipi possit. lacrimis vbe-
riorib⁹ emollim⁹. **O**nūymmo
et ignanū nos arguendas
puto! si cū lamētatores cor-
porū mortib⁹ cōis. tā dure
et tam vehementer h̄ faciat.
certi ut dixim⁹ qđ nō resusa-
tabūt mortūnū sūnū. nos nichil
tale p̄o aīe lamētare facia-
m⁹! quē restitui ī statū sūnū
posse p̄ p̄nt am noueri mūs.
Sta ī inferno inq̄b⁹! q̄b confi-
tebit⁹ tibi. **H**ecim⁹ enī plāces
et n̄tib⁹ tēp̄orib⁹ et medra-
maior⁹ plāpsos ab itinere
vedo. et p̄cipitatos ab īgras-
su vie anguste. ita rūstī cē
r̄patos! ut posteriorib⁹ p̄ora
tūsient. atq; ad palma p̄ne-
nerit et corona: nūq; rūt-
sus et choro assalpti credat
cē scōz. **D**ed donec p̄manet
q̄b ī ipā adhuc flāma ac for-
nac libidinū. h̄ impossibilia
vident⁹: ecā si mille p̄uocet
grēplis. **D**ī vero cepti fieri
nl̄ p̄ua cōuersio. et ī initū
debet repandi. paulatū p̄v-
cedēs et ad sup̄iora referēs
pedē! illa quidē que vehe-
mētior erat flāma. post
tergū remanebit: ante pe-
des v̄b⁹. quāto acūs ceperit
cedē. tanto oīa tūniet di-
uini cuijdā v̄ris sopita re-
frigerio. **T**antū ē: ut vnu
qđ p̄cipue īnnicū ē saluti-

huius. caueam⁹. In iniiciā autē
 ē consolati et p̄mē desperatio?
 que si iſederit mēte. quātūcū
 q̄ sit salutis desideriū. q̄ p̄mē
 sit ḡn de saluandi p̄positū:
 desperatōe occurrēt. om̄s sa-
 lutiſ aditus obſtruēt. Inter-
 cepti enī p̄mē via claudit.
 p̄ter et agonis ingressus.
Fo quo in poterit qui extra
 viā ē. et cui ostiū claudit?
 boni aliq̄ implē opib⁹. cū
 ad bonoz nō veniat in gres-
 si. despacōe p̄hibente. **H**oc
 hoc et dyabol⁹ oībus modis
 molit⁹ huiusmōi cogitacōe
 plantare i cordib⁹ n̄tib⁹. **S**i
 enī nos despacōis met⁹ pro-
 cul a via v̄tūtis efforci: nul-
 lu ei adiſſi nos certamen
 ultimū r̄manebit. **C**uius enī i
 pugnet? cū null⁹ obſtitat.
Si quis aut̄ iſud r̄ſolue po-
 nit uiculū. q̄tinuo vires
 sue redent ad enī. italeset
 vigor animi: decabit vitt-
 sus iſtruirare certamina. **V**i-
 debit enī ſe fugare enī que
 fugiebat: et p̄sequi perse-
 quēt. **O**rd et ſi forte ut ſe
 habet agonis cōdicio. r̄lthy
 labat⁹ aut̄ cadat⁹. nō conti-
 nuo lapsus ſui pudore deſpa-
 re iter debet: ſed meminēt
 hoc ee agonis et certaminis
 lege. nō ut nūq̄ quis cedat.
 q̄a nō ille qui ſepe cedat.
 vict⁹ dicit⁹: ſed ille qui ad ul-
 timū cefit. **N**ā qui deſperat,
 cōis cogitationib⁹ virtus ē:
 quid uel vires repare certadi
 s̄ ut nūq̄ cedat.

n̄r̄ resistē ar repugnare p̄t cū
 frigiat⁹ nec oīs redeat ad ar-
 tamē. **S**i nolo putes q̄a de
 h̄iſ m̄ sermo ſit tñ. qui i pau-
 cas et leuih⁹ peccaverint. de
 illo loquor q̄ oībus ſuccubuit
 malis. q̄ imanitate ſcelerū.
 vñā ſibi exdiſſeſt regni celoz:
 et nō de iſidelib⁹ ſed de fideſi-
 bus ſicut. et ex h̄iſ q̄ p̄mi
 placuerit deo! poſt hec aut̄
 deaderit ułm adulteria. uel
 i deo iſpudicac̄. ut apliſ
 aut̄. **T**irpe ē etiā dicit⁹. Nec
 h̄ic ego dico ſalutē deſpare
 debere: etiā ſi ad ultima h̄i-
 uisimoi malis abſcenis pue-
 nelt ſenectute. **S**ed que ſit
 viro dicti aui h̄iſ auſcultat.
Si in dei paſſibilis eet affec-
 tuſ. i re dicerem⁹ nō poſſe
 iā reſtingi flāma: que tot
 ac tantis p̄tōz ſuſtenſa
 ſit malis. **C**ū uđ i paſſibile
 ee natūra diuina definicō
 veritatis oſtendat: itellige
 debem⁹ q̄a etiā ſi p̄munt deo.
 etiā ſi penas iſert. nō h̄iſ cū
 na paſſibili ſed cū ieffabili
 demēcia facit. medentib⁹ nō
 perimetib⁹ affectu: et iō val-
 de libent recipit penitēcā.
Pnie enī medicamentū ſi p̄-
 ueniēt daret aut̄: non ſu-
 cit ea ad medicamenta irati
 die p̄uenire pro h̄iſ que co-
 misit i den. **N**ō enī ut dixi
 milib⁹ ppter ſemelip̄m vindi-
 cat deus i p̄cōre: q̄i uiaſſeſ
 iuria ſit. Nichil enī tale
 recipit ni ſe natūra diuina:

sed ad utilitatem nostram suat oia
¶ Utilitate nostra et correspodens
inducit et penas? non ut se vici
dicet: sed ut nos emedet. ¶ Ad
si persistit quis in diuincia. sicut
ille qui avertit a luce oculos
suos: dampnum qui de luci utilit
tum nullum. semetipm vero tene
bris co-depnnantur! ita et quod p
cor ipenitentem qdpm se putat
utute dei: semetipm alienum
efficit a salute. ¶ Ad si medi
cuis ab his qui ul' frenesimi
pacientur. ul' cerebro moti sunt
patitur iniuria? et neque dolet
¶ hoc. neque irascitur: sed facit
oia que medendi rato deposi
cit? quibus auxiliari quidem vi
deatur ille qui patitur: porro
aut auxiliatus ipse non est iniuria
in iudicata. sed cura languoris.
Denique si paruus p' eger p' fide
cepit ad salutem? statim videas
gaude medici lecibusq' et alia
causae p'equi reliqua cura nec
usq' prouersus iniuria memo
ria. sed salutis et oib' gerere
p'sp'm. ¶ In tomagib' de ea
cu' in ultima deciderim' isania
non ultioribus effici pro his q'
comisim' mouet in nobis: sed
cupidus et visceribus tuis iuete,
ratis vicior' curare laguores.
pro hoc et dicit oia et agit?
cupidus sanitatis me: non pe
ne. ¶ Quis in eo ipso pietati
sufficienter ostendat? tu
ne tibi de his moi stia dubi
tatio ulla videatur: possum h'c
eia ex diuinis scripturis q'
ita se habeat edacere. Dic eni

in q' sceleratu' suis regre ba
bilomio. ¶ Qui oia in multis
ceptus est potestia dei ita ut
app' h'c am eius adoraret. et in be
re ei thus et mitem imolari
ratus tu' ad p'ore aduersus
den' supbia' denolit' e. et eos
qui ymaginem ei' adorare no
luerunt. p'ferentes veneracionem
dei: vincitos i' fornate iecit ign
nis ardenter. ¶ Et tu h'c tam
i' manu' tu' impium provocat de
ad p'niam: et dat ei conuerte
di materia. ¶ H'no quid' ex i
p'lo qd' ei in fornate ignib' tei
bus pueris sociatus apparu
it? tu deinde qd' visione videt
illa quia interpretatus e daniel:
que ul' sola sufficeret: etia la
pida corda mollire. ¶ Sed post
qm' reb' ammonit' e. acce
sib' etia sermonu' p' prophetu'
cohortacio'. accipit eni et
app' h'c q'silu' dicetis. p'ptera o
rex q'silu' men placeat tibi.
et p'ca tua elemosinis redi
me. et i'iquitatem tuab' misere
ricordius pauperi: fortassis
eat p'ma i' delictis tuis. ¶ Ad
dicas ad h'c uir sapiens et b'c
post temtu' lapsus adhuc
reditus e m'. ¶ Credere e: quia
et post gressim' egredi dñe.
atq' ab ipso pene mortis con
finio redit sanitas. et post
desperatio' isania' multi respis
tit. ¶ Ecce enim ut sup' memora
uim'. rex iste babylonius oeb
ia sibi aditus salutis erdu
serat? per id qd' deus qui se

fecit. et ad sapientia regni cel
 sa p̄dixit. qui sibi celestia etia
 misteria reuelauit. q̄ futuro
 tñ quoq; sciam dedit. et reg
 ni totius archana r̄seruant.
 q̄ magicas. astronomicas.
 gazarenas. caldeas q̄ p̄stigi
 ab ap̄le sui diuina scriptarõ
 ne q̄fudit. et ineffabile sacra
 m̄ captivi pueruli sapientis
 sima assertio patefecit: ita
 ut no solū credere sumo deo vi
 deret. sed et in oī orbe deū
 danielis. deū verū cē p̄dica
 ret? Et no solū huc ipm nega
 nit post hec: s̄ in tantā cur
 sus iſaniam deuolitq̄ c̄. ut
 seruos dei qui no adorarent
 ymaginē sua i ſonatae p̄ci
 pitaret ignis ardoris. Et
 nec ubi quide et remedij
 eius obliuiscit? diuina inis
 ratio! sed n̄ ipso ut dixim⁹
 ignis medio. ubi fl̄mas f̄
 diderat pueros deū oī cole
 tes eti ibi en̄ no terrorib⁹
 sed mirabilib⁹ mitigab⁹: po
 teat em̄ et igne extingue.
 et ymbre celitus mundare?
 sed hoc no facit ne plus acce
 dat iſania: sed p̄mittit i tm̄
 exagerati fl̄mas. qñ tu
 furens desiderabat imanitas?
 et no iſerri penas p̄hibet:
 s̄ illatis p̄tate p̄hibet tricam
 di. Et ne quis videb⁹ no vti
 pueros putaret fantasma c̄.
 et no c̄ fl̄mas q̄ videbat?
 p̄misit enim penaz m̄stib⁹:
 eos saltus qui circa ſonatae
 stabant? ut onderet q̄a ve
 uinis erat qui videbantur: s̄

erat p̄ceptū dei. ignis v̄tute va
 lidus. Om̄e em̄ qd̄ ē necessario
 familiat̄ ei: a quo ut eſſ̄ acce
 pit origine. Incepit ḡ ignis
 ille ſc̄r̄ corpora. et p̄cepto ac vo
 luntate dei. nature qua vult ob
 litus? ſola in eis ea pte qua
 illuminat opatus ē: ita ut ſc̄m
 ac fidèle depositū. no corrup
 tū reddaret ſed illustratū. p̄
 cesserint em̄ de fornicatione ſuq; m̄
 de aula regali: mirandi oib⁹
 et oib⁹ venerandi. Nullus
 tūc convertit oculos ſuos ad
 regē. pūrpura et dyadema te
 refilgete? ſed relicta ē a tut
 tis tamq; ſi no eſſ̄: q̄a om̄
 in ſe mirabiles pueri rapue
 coſpect⁹. Quis em̄ no ſtupe
 ret ad corpora innenni pauitas
 ſe fl̄mas? et no ſolū viſe
 ut refiſſe ſc̄r̄. Verū ne ca
 pitis qui de comā qd̄ ē om̄
 fragilius. à ſumā ſalti ves
 timeti ſimbrā pertinxiffe.
 Quis no minaret in eis. me
 bra motibus. vſtimeta me
 tallis. capillos adamante
 forcioreſ. Sed et in eo admi
 raciōis dimul⁹ aereſat? qd̄ in
 medio fl̄marū poſti p̄nū
 deo decantabat: cū vtiq; no
 tū ſit eos qui fl̄mis r̄dūt?
 ſtatim ut os agnerit abſilmi.
 Et illi quide bñ pueri manet
 apud deū glorioli. et apud ho
 mines mirabiles? rex vero
 impius nec mirabilib⁹ moue
 tur. nec viſioñs et q̄fessionis
 ſue ſacrameta mirabitur? ſed per
 manet incredul⁹. nec tū pluit?

Archab.
Precepit enim viat in eo patientia
dei! sed tunc plimmo sustentatum
vix aliquis corripuit. non pre-
rita punitus: sed emedacionem
prospiciebat futuris. Denique non
impetu dapsus: sed prouo-
tus correptus. et animis pau-
cissimis emedatus ad portum
rursus regni ducit statu ita
ut dapsus nichil pateret ex
pena: luci aut plurimi ex
emedatione adquireret. Talis
in credo. talis est erga hostes
pietas dei! nungq; spernit pe-
nitentiam: si enim sine et simi-
pliciter offerat. *Ita* si qd;
ad suum queniat malorum
et inde tu velut rueri ad uti-
tus viam: suscipit libenter
et amplectit. *Facit* ergo oia
quatinus en ad portum reuocat
statu! qd; est adhuc praecipit
et eminetius: etiam si non po-
tuerit qd; exprimere oem satis
fatiendi ordine. qd; libet qd;
tu et qd; libet breui tunc ges-
ta. no respicit punitam. *Hus-*
cipit etiam ipsam: nec patitur
qd; exigue conversionis pi-
re mercare. *Hoc* enim non idica
re ipsas videt: ubi de populo
indecora talia quedam dicit.
Propter patrem modice contri-
stauit en et posse en. et auer-
ti faciem meam ab eo! et co-
tristatus est. et ambilavit
tristes: et sanguini en. et co-
solatus sum en. *Fuidens*
aut nobis testimonium da-
bit etiam rex ille impius. qui

Archab.
cupiditatis sine quide predan-
uoribus neq; qd; sumit! sed p-
turbatq; ipi sceleris iniurita
te penituit: et calicio circunda-
tus facinus sum flentib; atq;
ita erga se dei misericordia
nihil. ut auctis en absoluere
malis. *Hic* en ait. *Si* dicit
deus ad helyam. *Vidisti quo*
spiritus est adhab a facie
mea? *Et* qd; flentib; conspici
meo: no induci mala i dieb;
ei. *Sed* et post huc iterum
manasses qui oes imanita-
te sceleru supponeat! qd;
tum diuine religionis et ob-
nacca legis eileteat: qd; te
plu dei ydolis impleneat. ce-
lesti cultu emaciatur! hic
ergo ipietate sceleru supgre-
diens oem memoriam: tu da
penitentiam amicos dei pro
modu nuantius est. *Quid* si ult
hic ul illi quos sum memo-
ram qm considerantes imen-
sitate sceleru suorum questionis
et penite reditu desperassent:
obibus itaq; bonis qd; eos ex
emedacione persecuta sunt deo
dissent. *Quin* mo respici-
entes ad res habiles miseri-
coes dei. et inesse fortitatis
erq; psum. dyabolici qd;
a cornutib; suis vincula sol-
uerunt deputationib; suscitam-
tes vero semetipob; conuisci-
sunt ad utilitatis via: et reno-
vates a principio pede. cur-
sum rursus consumanterint
bonum. *Hec* qd; de exemplis

sunt nobis dicta sc̄r̄n̄ Audi
m̄c̄ quo ead̄ sermonib⁹ p̄
p̄phetas ad con̄fessionē iuite
m̄r̄ a dñd. **H**odie inquit
s̄uocē eī⁹ audiēritis nolite
obdūmre corda vñ: sicut i
exortacōe. **N**d̄ autē dicit
hodie. oē tēp̄us quo vñim⁹
idic̄t̄ ec̄ia usq; ad ultimā
si ita res accidat serenit̄te.
Nō enī t̄pis longitudine:
sed affectus sinceritate peni
tido pensat. **A**ut̄ nō legim⁹
leuitas p̄ctū illud quissim⁹
i deserto. nō t̄pis longitudine
sed vñi⁹ dies exigua hora
dilat̄sse. **B**ed et latro q̄ p̄c,
debat in ante. nō eguit pro
lēxitate t̄pis ut egressu pa
radisi mereret̄ l̄ s̄d tantu
ei spaciū sufficiat. q̄m̄ tu ex
pendi potuit. donec vñi⁹
posset p̄ferre sermonē: ita
ut in finem mētū t̄pis totu
rite sceleribus absolut⁹ pre
cedē ad paradisū ec̄ia ap̄los
m̄b̄etur. **Q**uid aut̄ et mar
ties. **P**ōne sequēt̄ uidim⁹
una die. iterum vero et sub
vñi⁹ hore spacio coronas su
mere iugencū p̄mig⁹. **S**t
co audiendū ē tr̄m̄o. et
p̄mptis atq; iūtatis annis
aggredieundū! ut quāda
velut idignacōe permoti.
unscām̄ adūlū deceptō
nūm̄ libidinē: et affectū
atq; amore vñi⁹ cōuerta
m⁹ ad vñtē. **H**oc enī est:
qd̄ vult et p̄s̄it a nob̄ de⁹.

Nō querit tēporū longitudi
nē. nec afflictionē ante: ad
hoc p̄cipue respicit si vera sit
et sincera quēs̄io. **I**dea deniq;
vidim⁹ aliquoties nō nullos
cepisse postremos; et fōs
ēē merito p̄ores. **N**ō ergo
cedisse ita malū ē. ut post
lapsū iacte et nolle cōsurge!
et cu quāda velut volupta
te iani ac resolucōe petare:
despatōis q̄ sermonib⁹ mali
ap̄positi vñcū tegere. **C**ontra
hos enī ec̄ia p̄pheta cu qua
dam idignacōe p̄clamat:
dices. **N**āquid qui cadit
nō resurget? lā qui auſus
ē nō cōuerteret̄. **N**d̄ si
dices: querit̄ si aliquis
fidelū cedat et potuit re
parari. **A**udi ad hec: h̄ ipso
qd̄ dixim⁹ cedat: stetisse
enī q̄m̄ caderet profitem⁹.
Nemo enī cedisse enī dicit
qui se iacit: et nūq; stetit.
Pserim̄ m̄ ec̄ia ex scripti
nō dilat̄bis si qua s̄p̄ h̄ s̄ul
i p̄abolis. ul̄ p̄ aptas suās
dicta sūt: si qua ec̄ia i ma
iorū ḡmentis exemplis.
Quid tibi videtur om̄is illa
alud ḡm̄e. que cu ad nonā
ḡm̄tā nonē ouib⁹ aberiass
requisita ē postmodū ac pas
toris h̄ūmeris reportata?
nōne apte et lapsū et repa
riacōe fidelis on̄dit. **O**vis
enī ē et ipā sc̄iat et ille no
naginta nouem⁹! et non al,

terius. sed unius et eius deesse,
quis: et unius eiusdem pastoris.
Eisdem namque passus prius
quibus et ille ceteri eiusdem po-
tius. eisdem cibilibus uterba-
tur: sed errauit non minimo
errore. **P**otessem enim et per-
colles evagata est: longis sa-
laciis et difficultibus arat acta
anfractibus in eum reliquit ea
pastor bonus qui sumi in errori-
bus suis: sed regredit et reno-
vatur. **P**roficiatur autem non violen-
ter purgatus. nec verberibus
cogens: sed propria humeris
subiectus. **H**ic enim optimus
quis medicorum eos quos
viderunt tabo longe eruditissi-
mis afflicto non nullis rigo-
re tegunt medicinae. et delici-
ans ac tenerius agnoscit eis:
ita et deus eos quos videt ve-
hemens peccatis esse corruptos:
non stricta satia et ardua ob-
seruante intentione reuertat
ad viam virtutis. sed sensim et
paullat: ita ut in placitis
sustentet. in placitis suble-
uet: ne dura eis et ardua
videat repetitiva conuersio:
et non tam peccandi amore te-
ti residere videantur in errori-
bus. quod conuersio asperitate
deterriti. **S**ed non huius sola pa-
bula moderatione nobis co-
nuersio ostendit: vex et illa q
de luxuriosi filii redditu sci-
bitur. **F**ille enim filius erat:
non erat exneus: germanus
erat eius. qui non quam a pre-

discesserat. **F**ilius ergo est:
qui ad ultimos malorum fines
dicitur puniri. Abierat enim
in longum quid regionem? et lon-
ge satius a deo effectus: q
fuerat diuus et nobilis. **D**eterior
seruo et mercenariis fuit e.
Sed tu regressus et penites?
in antiquum recipitur statu: et
in porem gloriam reparatur. **H**ab-
si despissasset et erubuissest
pro Christo que accidit ei venti
ad premium. et permanesset in regi-
one longiqua et aliena? non
utique adeptus est ea que ad
optimus est: sed fame perditus. in
felicissima morte subiisset.
Vides ergo quoniam sit utilitas
pnie? quoniam conversionis spes?
Pro primam filium prodigum redi-
xit pater glorie statu: quem se-
mori frater habebat? et si
audire in talibus fas est: videt
in quod ex conditione huius etiam
aliquis amplius meruit. **V**ide
enim quoniam senior fecerat. **F**ecerat
tot annis servio tibi? et nun-
quam dedisti in hedera: ut cum
amicis meis epularem. **C**um
autem venit filius tuus hic
qui coniedit sibi sui cum
meretrictibus: ingulasti ei vi-
tulum saginatum. **Q**uid non am-
plius consecutus videt qui per
primam redit? cui ille hedera
nunquam accepit. huic vitulam
occisam sit saginatus. **N**e
igitur carissime habentes exem-
pla patie. non perseveremus in

malis. nec despem⁹ recōali,
 actionē: sed dicam⁹ ea⁹ nō.
 wedam⁹ ad p̄m et appropi-
 mem⁹ deo. **N**ū p̄ m. aude auer-
 sabit quersos ad se nō. **N**ō
 sum⁹: qui nos metipos̄ longe
 efficim⁹ a deo. **I**p̄ enī di-
 cit p̄pham. **D**ens appropi-
 ans ego su⁹: et nō dens delo-
 ge. **C**riterii p̄ emid p̄pha.
Pca⁹ in q̄t v̄a⁹ separant iter-
 me et vos. **S**i ergo p̄ca⁹ sur-
 que nos separant a deo? aufer-
 ram⁹ e. medio istud obstraci-
 lū: et nichil ē qđ nos p̄hibe-
 at cōnūgi deo. **V**is tibi ostendit
 dā hec nō solū in pabolis
 dicta? sed et rebus iplēta?
Apid corintheos erat qđa
 vir. ut videt nō ignobilis.
Hic q̄miscebat tale p̄ca⁹ qua-
 le nec inter ḡetes admitti
 solet: et erat hic ex m̄o fi-
 delū et familiariz xp̄i. **Q**ui
 dā enī enī ead ex sacerdoti-
 li ordine fuisse tradidit. **G**d
 ergo. **N**ū p̄ gradit enī pau-
 lis de nūd ex. qui spem ge-
 rut salutib⁹. **N**ūymo pos-
 tea p̄ sufficient corintheos
 arguit pro eo: cursus voleb⁹
 ondere qđ nullū vuln⁹ est.
 nulla eḡtudo qđ nō cedat et
 sanet meditamēto p̄mē?
 iubet enī tradi satiane in
 iterū atri⁹. ut sp̄is salut⁹
 fiat in diem dñi nři ih̄i xp̄i.
Sed hec ilibet. an p̄ de p̄ma

ei⁹ agno sevet. **U**bi vero peni-
 nit: sufficit ei m̄q̄ itēpao
 hec. que sit a plurib⁹. **S**t ad-
 dit. **O**bsecro vob⁹. q̄firmate
 in illū caritate. ne possidat
 inq̄t a satiane: nō enī us-
 noram⁹ astūciab⁹ ei⁹. **G**ala-
 thaz autē gens degit. postea
 p̄ accidit xp̄o et accepit sp̄i
 ritū sān ita ut i sp̄i sādā sig-
 faceret et v̄tutes. postea qm̄
 p̄ fidē xp̄i multa sustinuit.
 post hec in q̄p̄ oīa. decidit a
 fide: et mesū cohortib⁹
 apli repata ē. **U**t autē scias
 qđ per sp̄m sān signa et v̄-
 tutes fecerūt: audi quō ip̄e
 apli dicit. **Q**uis ergo de-
 dit vobis sp̄ia et op̄atus ē
 v̄tutes i vobis. **S**t op̄ibus
 legis. an ex auditi fidei?
Ec rursus qđ multa post
 fide passi sūt: designat i eo
 ubi dicit. **T**anta passi estis
 sine causa. **M**ost hōs ergo
 tantos i fide. tales qđ profec-
 tis. q̄miscerunt p̄ca⁹ qđ pos-
 set eos alienos face a xp̄o:
 de quo ip̄e apli dicit.
Ecce ego paul⁹ dico vobis?
 qđ si circūcidam⁹: xp̄e vob⁹
 nichil p̄derit. **S**t iterū. **Q**ui
 in lege iustificam⁹: a grā ex-
 adistis. **S**t tñ post istos fidei
 casus. post tñ ḡnuem lapsū
 renocat eos: et māterib⁹ ut
 ita dicit viscerib⁹ refonet.
 dicas. **F**ilioli mei quos ego
 plurio: donec formetū xp̄e
 in vobis. **Q**uid ergo aliud

per ora docet? nisi quā possibili
le sit ut eā si quis ē ultimā
peccati punitiē corrūt. rur
sus in corpore p̄ punitam resor
mari. **N**ō em̄ vult mortem
peccatis; sed ut queratur et
vinat. **C**onuer tam ergo o ami
cissimū m̄ caput: ut redda
mis nob̄ ad voluntatē dei m̄
plendā. **P**oterea enī axauit
nob̄ deus et ēē fecit qui non
eram? ut eternāt nob̄ q̄ se
rabitaria; et p̄st regna ce
lōrum. **N**ō nos ad hoc fecit ut
gehēna nob̄ tradat: ignis p̄
petuo. **R**egnū celoz p̄pt̄ nob̄:
gehēna p̄ dyabolu facta ē.
F Et hoc ita esse euāgelijs do
ceam. **I**ps̄ etenī dñs. dicit
Ihs qui a dextris sūt. Venite
būdidi p̄is mei p̄cipite reg
num: qđ p̄parantū ē vobis a dō
statuē mūdi. **I**llis autē qui
a sinistris sūt. dicit. **D**iscedi
te a me maledicti ē igne etet
niū! qui p̄paratus ē. no dix
it vobis: sed dyabolo et an
gelus eius. **S**i ergo p̄ dyabo
li gehēna ignis. ppter hoi
nē regnū celoz a q̄sticōē
seculi p̄paratus ē: tantū est.
ne nosmetip̄os ab ingressu
bonoz. p̄sistendo ē malis. p̄ti
naciter cedidam? **D**onec
enī sum̄ in hac vita q̄nta
nob̄ acciderit p̄caū. possibi
le ē ablini oīa p̄ punitam. **C**ū
aut̄ abducti fuerim̄ de hoc
sc̄do. ibi iam eā si penitebit
nob̄. valde enī penitebit. sed
nulla erit utilitas p̄nitē: et

licet sit stridor dencū. licet
vulnus et fletus. licet sunda
mis p̄ges. et unius obsecratio
nib⁹ p̄dameni. nemo audiet?
nemo sublēsiet; sed ne extre
ma quidē dīgito aqua quis es
suundet lingue nre posite ī flā
mis? sed audiēm̄ illud quod
dīces ille audībit ab abrahā:
qā tāhos magnū confirmatū ē
inter nob̄ et vos. et neq̄ hinc
illuc qđ tūsū p̄t. neq̄ inde
huc. **R**esipi sc̄am̄ ergo tūdē
queso te sūter? et dūm̄ nem̄
tāp̄ boni serui et utiles requi
van⁹: nec desperem⁹ dū ē hoc
vita vim⁹ venia nos posse
adipisci p̄ punitam. p̄umereri.
Inferna tū ut dūm̄ p̄nīcē
medicamenta nō p̄uderānt.
In hac vō luce positus. eiam
si ē gethēma etate adhibeas.
eia si ē ultimā senectute: nichil
exde cūtib⁹. **I**deo deniq̄ dyab
olus oīa mouet et agit ut
animū nob̄s de peccatis indu
cat! sicut enī qā si vel paruo
tē quis penitūdīne gerat:
q̄uis sit brevis. nō erit tū ē
fructuosa q̄silio. **S**ed sicut is
qui cūlē aque frigide porret
erit. nequaq̄ frām̄ mercedis
amittet! ita et is q̄ pro male
gestis p̄teritib⁹ penitūdīne ge
rit. licet minus digna videat
ad peccati pondus p̄nitā: tunc
q̄ntifūq̄ ille mod⁹ penitēdi
fuerit. ul̄ quer̄sionis manūtū.
exp̄s no est remuneratio
bonoz. **N**ichil enī. nichil ex
de. boni op̄is q̄uis sit exigū:

despiciet apud iustū iudicē dēn
Hi enī pācā cū tāndī grāmīa,
 aōne dīscītēda sāt ut ecā
 verborū et cogitacōnū vīus,
 quisq; p̄fēnt p̄nas l̄ptoma-
 gis bene gesta et magnā iū-
 dicio vīcōpensabūt et pāna.
Imaḡ eā si nō p̄ntab̄ ē possi-
 bile ad illū rūrsus sūme vi-
 te ordīnē te posse reparī: alīq;
 erte de nīmetab̄ luxurie et
 libidinib; enormitatē si reseces-
 ne hoc quide mīfructuosū sen-
 ces fore. **I**nīpe tū. et inīciū
 aliqd̄ artīpe meliorē: cōūfōsōs
 p̄ vīa sūmīs saltū contuge
 vestigīs. **D**onec enī māpiab:
 diffīcile tibi et rācessū vītūs
 iter videbit. **N**onq; ē natū-
 rā vīm! ut oīs labor tam dī-
 gnis p̄ntet: donec sola nīm
 cōsideracōe pensat. **V**bi vero
 ad rem ventū fūelit. et opīs
 ipī cōperim̄ aliquātūlū p̄-
 fligare: ibi iam pañor quide
 oīs ac formido depellitū.
Hucessus vero opīs dulcedi-
 nē parit! et leticiam menti
 q̄ferūt repāti dēnō rāmen-
 ta vītū: reddit p̄ nos cōti-
 nō forāores. cū p̄xīma in
 videri cepit sp̄es salutis. **P**
 tereā denīq; et iūda iūnicūs
 hinc rapuit: ne forte quia sae-
 bat quis eſſ redditib; ad salutē.
 lapsū sūmī p̄nia reformaret.
Ego enī ecā si mirū videtū
 ē quodīo: ne illud quidem
 iūde pām. dīxerīm vīres ex-
 cōdē potuisse p̄nie. **M**ter qđ
 dēpōv et exōv! ut qm̄mē

dyabolica cogitacionē repel-
 lab̄. et effigies a mētib; tuib;
 et uelocitē tōuertas ad vīn
 salutis. **S**tēm si subito te et
 ex itegro ad illū pōrūn vītū
 vētīcē cogerem. merito
 trepidares: merito diffīcile
 facti putares. **C**ū vō h̄a te
 nūc expēta. tū ne augestas
 m māls. neq; p̄ dies singu-
 los p̄dīcīs rācēmētā q̄qui
 vīs. et ut desīnāb̄ tūn̄ etra
 pectando iā cōcess̄! cur du-
 bitas et cōctariis. et retror-
 sū reuocas pēdem. ac sola
 saltūm cogitacōm bonor
 recipē formida. **Q**uid enī.
 p̄ ipī quide tibi libidinib;
 facētib; ullū adhuc fastidi-
 um reddit. **Q**uid p̄fīst̄ il-
 lib qui i luxurīa corpīs et
 p̄nīs vīte voluptatib; usq;
 ad dieū vītūm p̄manē-
 int. **I**ntūc nūc sepulchra
 eoz t̄ si ē aliqd̄ in eis iacta-
 cīe sūc vestigīū: si aliqua
 dīmītaz ul luxurie signa
 coguonerib;. **N**eque ubi nūc
 vēstēs ac ornāmētā p̄gri-
 na! ubi spectacōloz volup-
 tib; ubi assēclarū turbe et
 q̄nūsōz. **C**essit opūlētā
 vīsus. locūs: et iūmoderata
 atq; effrenata leticia. **N**uo
 abiit. **Q**uo abcessit. **P**bi
 illa nūc. **I**f ubi ipī: sūc
 ut vīrūq; in hīc diligētās
 et accēdē p̄pūs ad singulōz
 sepulchra: vīde cīneres solos
 et fetidās vērūtā reliqās?

et recordare hinc esse corporis
finem: etiam si in deliciis et leti-
cia: etiam si in labore et gaudiis:
etiam nussegerunt vita. Atque una
nā res oīs. oīs q̄ causa nra
usq̄ ad cūceres veniret et
vermes. Parva vident h̄
dāpua: et que facile exca-
sare possit uature condicō.
Huc autē quiete oīlos tu-
os ab istis tincib⁹ et ab se-
pulchris: et reuoca cogita-
tione tua ad illud dñini u-
dicis tribunal horrendū:
qd' ardens fluminis flāme,
is ambit fluentis ubi fle-
tus et stidat denū. ubi
tenebre extētores: ubi ille
vernis q̄stā qui nūq̄ mo-
ritur. et ignis q̄ uīq̄ ex-
tinguit. Recordare p̄abola
lazari et dilitis: qui opū
tūtar dñs. q̄ purpura m-
dutus et bisso. uia uīc q̄
gutta iueuere nō potuit:
et hoc cū eīs in ardoris ne-
cessitate constitutis. Dic q̄d
te. quid plus habet vita is-
ta q̄ sopnū. Hic autē h̄
qui in metallis q̄dēpnati-
ul in alia qualibet pena po-
siti. cū forte post multū la-
bore dñe uite paululū re-
laxati fuerint i sopnū. et
vident se inter plurimās da-
pes positos epulis copiosis,
simis p̄ficiūt ac ubi surer-
erint nichil sibi gracie ex de-
ledacōne sopnū iuenient re-

sedisse: ita ut diues ille q̄
sopnū habuit h̄hi vite di-
uinas. ubi discessit nichil
cū eo illo n̄ p̄teritorū peniti-
do et p̄nā pena p̄manit.
Hoc recordare mi uanis:
et illū gehēne igne h̄is qui
te nūc eragitat flāmis libi-
diis et voluptatis oppone.
Et em hoc inuicibile qdā
gen⁹ meditamēti: ut ignis
ignib⁹ extīguat. Si em̄ res-
tincti nō fuerint isti q̄ te uīc
eragitat: illos tibi eternos
ignes aciores et iextingu-
biles reddit. Quid tu putab-
tes p̄mane te posse p̄nib⁹ vi-
te delicias. Ut ego q̄dē redit:
nec qū quaq̄ta āni supē-
usq̄ ad extēma p̄nt. q̄ uīc
sit lōgissimā senectūtē. Sed et
in hoc ipso te vide p̄ta mala
iuerenire p̄nt. Hinc qd̄ ne-
mo etā si usq̄ ad vesper p̄m-
niat certis ē: deinde qd̄ mo-
bilis semp̄ h̄inanx uerū sta-
tus ē. siqueter em̄ vita qd̄
in longū tēpus p̄ducit: nec
tū facultates ac dulicie ei p̄-
deliter p̄manet: sed lepe acti-
dit ut prius q̄b opibus q̄
vita deficiat. Verū p̄m̄ cōce-
dam⁹ et uīc te posse ānos
m̄tos. et uilla p̄mutacōe
tp̄m pati ē: et qū tu q̄so istud
spaci ē. ad etīa supplicia.
Quātū h̄ voluntatis ē ad
illas execrabilis et iuolenti-
biles penas. Nā i hac q̄dē
vita sue bō sue mala termi-

nū sūn norūt. cūq; velociter
forant; i fūto aut scdō vñiq;
imutabilib; spacijs predūt.
Adde et illud: qd' eāa pene
ipū loge alia et diuisa qdico
e. Ignis em̄ hic q̄ in pnti vi
ta ē. absūnit oīcta q̄ recipit.
ille vō q̄ suscepit sp̄ articat:
et pene sue sp̄ itegros seruat.
Mterea em̄ ier tingibilis
diat. Nō solū q̄a ip̄o nō ex
tinguit: sed et q̄a nec eos q̄o
suscepit extinguet à p̄met.
Scriptum em̄ dicit: quia et
peccates iduat corrupcōem.
salic uo ad honore vite: sed
ad diuinitatē supplicij profu
tua. Huius aut̄ pene vim. et
ignis illi potēta nulla vox
exponē: null⁹ sermo potest
explanare. Nichil ē em̄ i re
bus corruptibilib; qd' q̄ferri
possit corruptibilib; pue
bonis sue malib; Veruptū
ut alijs vñaginē salti ignis
illij er pene capianū? Recor
dare si qm̄ quis febrū nimio
ardore succendit: q̄ angustie
q̄ angustis corpori atq; aie iſi
deant: et ex hac corporali pe
na metue qm̄ta sint illa sup
plicia q̄ eternus ignis flā
mat: q̄ flaminis ignis pue
rens an illud tribunal hor
tifici vndis penalib; irriga
bit. Ibi q̄ agem⁹: qd' indebi
muls. Nichil eit n̄ stridor den
tin. nisi vñulatus et fletus
et sera pma. Cessantib; vñ
digz auxilijs. et vndiq; ina

lescentib; penis: sed nec solacū
quidē usq; ullū. Null⁹ em̄
ociet oculis nūis. nisi soli
penarū mīstici et facies ubiq;
duri tortoz: et qd' ē om̄i dete
rūs ne aeris quidē ip̄ius est
ullū solame aut lucis. Circa
dabunt em̄ penaz loci tenebre
extiores. Letagnis ille sicut
nō habet natūm q̄sumendi.
ita nec illuandi: sed ē ignis
obscurg. et flama tenebrosa.
In hīo aut̄ positib; q̄b tremor
vno q̄ resolucō viscerē sit di
mulsio q̄ mebuz l̄ q̄ ve qm̄te
q̄ orbis sensib; amēs: nul
lus mīo sermo potest expli
care. Sunt em̄ diuise et vñile
penaz facies: et sp̄ pccōm
qualitate singulis quibusq;
m̄pliſcat: et pene. Qd' si
dicab: et quo tot malis suffi
ficiat corp⁹ ad pena fine ipsi
vescas. q̄sidera q̄ in hac vita
m̄dū accidit. et ex p̄mis
magia conicito? qud' iterdu
viden⁹ nō nullos logissim⁹
egritudine q̄fici: nec tu eis ex
ose vite tñmū dari. Aut et
si corpus morte aliquā dissol
uit: sed animo q̄sumit. Un
q̄stat. qd' si imortalitatē etia
corps accepit: nec animi pena
nec corps ultimā perimat.
Non pnti quidē vita euenire
nō p̄t. ut pena corporis et ve
hemē possit ēē et p̄potib; l̄
alterū cedit alteri: quia corporis
fragilitas utraq; nō patitur.
Obi vero utraq; corruptela

certe? pena qđ accepta po-
testate desenicit: s. nullū sine
corruptionē q̄ sita suscipiet. No
ergo putem⁹ qđa suppliciorū ni
micias ipsā dabit sine dolor⁹?
sed ut diximus p̄tā quidē penas
accident: corruptionē vō corporis
et nū nullū supplicij tūminū
dabit. **D**ic ego nūc q̄nta tpa
lūnīcie que v̄dūcāt spaciā
q̄parti v̄s talib⁹ penit⁹. **C**ētu
si plac̄t ānos delicijs demas:
adde et alios cētu: si libet
adde et deces cētu. **Q**ue eit
ex hīs ad exermitatē q̄pensa
āo. **N**ōne oē tēpus v̄te hīis
quo delicijs feni viderū: et in
dulgeri libidini? q̄i noctis
vni⁹ sopnū ad eternitatis co
panione uidet? **E**st ḡ aliq̄s
qui i una nocte deliciabile vi
deat sopnū: et has subire eli
git penas? et in illa pro hīs
recipe. ul' p̄s illis ista mīta
re. **N**ōdū descendō ad vitupē
tationē deliciare: neq̄ amari
tudine q̄ in eis ē nūc aperio?
q̄a nec hīusmodi mīti h̄ tēp⁹
ē: sed cu nūc forte effuge ab
hīs potueris. **H**īc em̄ cu i eis
possibilitet tenearis. deliri
nos credis: si dona libidinis
q̄ gratia oīb⁹ vident⁹ et iōm
da. aspera asserim⁹ et ama
ri. **S**i vō p̄ miām̄ dei euāde
ex hīusmodi eḡtudie que
rīs: tūc qđ amaritudis. v̄mo
vero qđaveneni habuēt libi
do dephendeb. **M**ūc itēt̄ po

nas delicias. delicias ēe. et libi
dīmē voluptatē: nec aliq̄ ha
be dēcoris à obp̄bri. **M**ūd
dicem⁹ ad depositas penas.
Nōd faciem⁹ ad h̄ qđ delicie
qđ velut umbra p̄tīseūnt.
et velocit̄ fugiunt⁹ pena vero
metu manet. **N**ōd et si eq̄le
tēpus et idē spaciū delicijs po
stū esset et pena: ess̄ aliq̄s
ita sc̄lt⁹ et ita dēnuis. ut eli
geret p̄s v̄no die deliciāz
vñi⁹ dīc subire penaz? cu so
leat dolor vñi⁹ hore. et q̄libz
corpis cruciatis i obliuione
mittē oē p̄teritū tēp⁹ in vo
luptate tūfactu. **N**ōc ergo
cu possibile sit. p̄s tēpe si ad
ueritātū ad dēn̄ effuge cu illa
anciamēta pena. et p̄fui
bois eternis? qđ difforim⁹.
qđ moram⁹. et dilūnia largi
cioē no utinī? **D**ei em̄ inessa
bilis et tūmēta boītas etiā h̄
p̄uidit ut laborz qđent tēpus
et agonis no extēndet? nec
longū facret dēteriū sed
breue: et ut ita dicā mōmentū
quoddā hore vñi⁹. **H**oc em̄ ē
p̄nō hec vita: si ad illā coſe
rat̄ eterna. **M**ūdit ergo bo
nitas dei ut in hac exīqua et
breue vita agones ent̄ et la
bores: in illa vō q̄ eterna est
corona et p̄mīa meritorz! ut
labores qđem ato finirent⁹:
meritorz vō p̄mīa sine fine
duraret. **S**ed h̄ sicut letificat
eos qui p̄ laborz paciam tōre
uant⁹? ita affligit illos et an

at i finore. qui videt se pro
paruo et exiguuo deliciaꝝ tpe
p̄didisse quide bō etna: ma
la uō quesisse p̄petua. Ne ḡ
ea in istū veniam? aut au
ciatu. expp̄giscam aliquā dñ
tēp̄us: et ecce mūt̄ ips̄ accep
tu. nūc dies salutis. Aut em̄
e penitēdi facultas et tēp̄us:
et quo sc̄tis q̄sequit̄ penitē
tem. Verū no h̄ec sola q̄ dixi
mōs nos manēt uos mala q̄
i gehēna p̄ferim? si negliga
m̄y vita uenit: sed et multo
h̄is q̄m̄us malū. Excludi
em̄ a bouib. alienū effici ab h̄is
q̄ p̄parata sūt̄ sas. h̄n̄ gn̄at
auicatu. tm̄ dolore! ut ea
si nulla extinsec̄ pena tor
queret: h̄s sola sufficeret. Qes
em̄ sup̄at auicatu. auere
bonis: q̄bus i p̄tāde habeb̄
p̄fui. Considera em̄ q̄b̄ te sta
te uite illius: i q̄ntu. tibi co
siderare possibile e. Ut enī de
e. cōphendē null̄ sermo suffi
cit! sed q̄ntu possūm̄ ex h̄is
q̄ legim? et p̄ euigmata ac
cepim? tenet̄ quāda opinio
ne de ea capiam. Dicit̄ de ea
quāda loco: qd̄ effugiet ibi
dolor. et tristia. et genitus.
Quid haec vita beati? ubi
no ē paup̄tatis metus. no eḡ
tudis ibeallitas. Nemo ledit
tūste a ledit? nemo iuscat?
nemo iuident; nulla cupiditas
exardest. nullū cibi desiderii?
nullū honoris pulsat a p̄tatis
ambicio. s̄ ois vīc̄ labes

sopita. et penit̄ exticta est:
pax tua q̄linet et leticia.
tranq̄lla sūt̄ oīa et quieta!
iḡis splendor et lux. no ista
q̄ nūc ē. sed tanto splēdidiōr.
tanto darior. q̄sto splendi
dior nūc ē solis lucerna.
Nulla ibi nox. nulle tene
bre. tōdūs nūlly mibū:
nulla frigoris. nulla ardo
ris q̄sp̄tit̄. Sed talis quide
erit reū tēp̄es: quā sc̄t̄
ulli soli q̄ ed digni fierint
p̄fui. No ē senect̄ ibi. nec
senect̄ h̄is miseria! sed oē
q̄ q̄ corrūptis ē exūlat:
et gloria corrūptis cūta
cūcidat. Verū sup̄ h̄ oīa ē.
sociai cōsbraib̄ angelorū.
et archāgelorū: om̄n̄ p̄ ce
lestū sup̄nay. q̄ v̄tūtū cō
tubernib̄ p̄fui. Ultra oēm
vero h̄ac et huīmōl glām.
ē ip̄dā xpi tēffabiles adi
p̄sti cōspect̄: et maiestatis
et v̄renātabili splendore ut
radiari. Verū ne hec tibi su
bito i gesta obtutu mētis et
terreat: paulat̄ te ad h̄ ci
pienda p̄uocabo. Int̄iere
nūc celū et vide! extēde pan
lūtū cogitationē tua. ea
sup̄ celū: demde cōsiderato
cūs creature tūssimilatio
ne. No em̄ i ista que nūc ē
qualitat̄ p̄sistet? s̄ i alia
tūssimilabit̄ splēdidiōre

multo et pulchrore: quia si di-
ci p. aureu plubo splendidius.
Hec enim futura b[ea]tus paulus edo,
et dicens cu[m] dicit: q[uod]a et ipsa
creatura libenter a servitute
corruptioris. **N**unc enim sicut cor-
ruptionis p[er]haps m[or]ta patitur:
que pati n[on] e[st] corpora corrupti-
bilia: t[em]p[or]e aut[em] ubi o[ste]ndit q[uod]d[icit] s[an]ctus
gilitatis e[st] et corruptioris ab-
iecit: ineffabili pulchritudine
decorabit. **N**eque enim aliis cor-
ruptibilia corpora patiet: sed
corruptibilia ea ex resurrectione
recipiet. **V**nus cu[m] et ipse
creatura in meliore habitu trans-
formabitur: nulla e[st] hic usq[ue]
discordia: sed aucta consensu
aucta conuenientia: omni enim
soror e[st] una g[ra]tia. **N**ullus
ibi dyaboli metus: nullus iudicium
demonum: terror gehennae. paulus
mors neq[ue] corporis regis ait:
sed immortalitatis minime me-
tibus uterque resolutus. **D**icit enim
p[ro]p[ter]e regius: si p[ro]p[ter]e paup[er]is
fugitur alendus tradidit vili-
bus multimetibus submeti eam
pedagogorum vinat et migrorum.
qua etas prima discipulis a re-
toris scien[ti]is compresca. adulata
deinde etate p[ro]balile reddatur.
ac paternis natalibus digna:
ubi venient: regis ut et aula
regia et seph[er]ii p[re]ne dignita-
tes assumantur: abiectis oibus
vilibus illis id multibus repele
in habitu regum ac p[re]ne p[ro]tectoris
filios transformantur: splendor

purpureo p[er]tinet ac dyadematis
fulgor. minister enim succedit
ambito! simulq[ue] honoris
auctoritas inaestat: et effici-
tur totius alter ex altero! ita
ergo et sic: tali quadam spece
scorpius inmultatio fieri. **S**icut scias
q[uod]a no[n] in h[ab]itu q[uod]a dicimus sola po-
p[er] u[er]boz e[st]: coferunt oculos
ad illum motu in quo transforma-
tus e[st] x[rist]us! et inueniunt splen-
dore illum quo tunc in transforma-
tione resplenduit: et nec sic
quide inueniemus oculi nobis
futuri sed gl[ori]a patefactam.
Illa enim transformato facta e[st].
no[n] i[n]q[ui]sti bonorum futurorum ve-
ritatis habet: sed q[ui]nti ferre
poterat oculi inveniuntur. **S**ic
enim et euangelium dicit: q[uod]a res-
plenduit sicut sol. **I**n certi p[er]-
sonarum aut gloria corporu[n]o solo
tum splendoris emittit. qua-
tu[m] ex ista corruptibili luce
procedit. nec taleni luce q[ui]le
nunc m[or]ales oculi capte p[ot]est!
sed tantus e[st] future lucis
splendor. q[ui]ntus corporeus
ferre no[n] possit aspergit: cu[m]
tum illum voleat q[uod]a in motis
transformacione resplenduit.
Vnus ostendit q[uod]a tum reuelatu-
rit. q[ui]ntus ferre oculi mortali-
bus poterat? nec tum voleat
ex indebet: sed occiderunt i[n]q[ui]-
si facie sup[er] tum. **T**u p[ro]tere
si quis te introdiceret i[n] con-
uenienti aliquo ubi oes auta-
tus amicti considerent stolis.

quorū in medio aliq[ue] gēniis
adornatūs refulget et pur-
pura: is q[uod] polliceret tibi q[uod]
possib[us] in illo honoratoꝝ nō
asserbi: nōne cuncta aq[ue]res
et vīa p[ro]moueres q[uod]mū id
assegni posseſt. Adaperi g[ra]m-
matiſ sensib[us] tuis celos? et in-
tue ibi cōueniū nō auti-neq[ue]
vestiū. neq[ue] gēmax. sed iusti-
ce meritis cōgregatiꝫ: splen-
didiſ fideiſ mīcātem datis
sole fulgeten. Intue ibi cētu
nō ex hoībus: sed ex angelis.
throniſ eccl[esi]a. dñi cōvib[us] q[uod] et
p[ri]ncipatiſ ac potestatiſ co-
nocatu. De rege aut qui horū
mediſ residet: dice vox nulla
ſufficiet. Effugit enī omne
ſermonē: atq[ue] oem ſenſu hu-
mane metis excedit deus il-
lud: illa pulchritudo. illa vir-
tus. illa gl[ori]a. illa magnificē-
cia. illa maiestas. Quid ergo.
Die vii. h[oc]z om̄ bonoz ex p[re]p[ar]-
tē noſmetipos faciem⁹ et
alienos: utine p[ro]m̄ aliquē
ſuſcipiam⁹ labore. et eriguo
tpe libidinis illecebras refu-
tem⁹. Si enī cotidie oportet
retuſ ſormēta p[ro]fetiſ. ſi ipam
gēhēna ſōgo tpe tolent
ve p[ro] eo ut xpm̄ vidē poſſem⁹
et gl[ori]a veniente. et ſāz eis
mūd ſociari⁹: nōne eāt dig-
ni pati om̄e q[uod] triste ē mō
ut tanti boni. tanteg[ra] gloie
principes haberem⁹. Audi q[uod]
dicat b[ea]tūs petrus. Bonū eſt
ſequit nos hic ē. Qd si ille

teniem quāda ſitē gloieyma,
gīnē videns oīa ſubito p[re]cīt
ex aio. viſionis dulcedūm qua
p[er]ſperit iniurias l q[uod] dīct ali
q[uod] ſi ipam verū facie ut ſe ha-
bet veritas cōtēplet. tūc ſolit
cū celeſtis aula p[an]det. et re-
gē celi nō iam p[ro] ſpectu m̄
enigmate ſed facie ad faciem
reuelauit. et nō id p[ro] fidem
ſed per ſpēm cōtūendū. No
nulli impitorū putat ſibi ſa-
tis ē. et optabile videri: ſe ge-
hēna tūmo careat. Ego aut
mīto q[uod]ores p[ro] gehēna ē.
dico eſſe cruciab[us]. remoueri
et abici ab illa gloria⁹: nec
puto ita acerba ē gehēna ſup-
plicia: ut ſit illa quib[us] torq[ue]-
tur ib[us] q[uod] arct[us] a conspectib[us]
xpi. Hoc crede m̄. penit[er] oib[us]
ſuſcius ē; hoc ē ſolū q[uod] ſupe-
rat gehēna. Si enī nūc vi-
dentes terrenū rege cū co-
mitib[us] p[ro]m̄ et mīſtris ſuſ-
tigendente aula regia mira
mūr. et magnos dīctim⁹ eos
quos herē lateri ei⁹ videm⁹.
nos q[uod] miſeros credimus. ſi
nullū inter eos locū habere
meream⁹: et q[ui]dem ſcientes
q[uod] incerta ſit hec et valde
infida q[uod] in trīs ſit: nūc q[uod]
de pro bellis hostib[us]. nūc
eccl[esi]a p[ro] aiſilib[us] mīſdiſib[us]. in
terdu eccl[esi]a p[ro] liuore. et pro
eo ipo p[ro]prie. q[uod] eccl[esi]a ipa
ex fe fragilia ſit et caduca.
et nullū nūc m̄ quoquo
mō ſit. cruciatū q[uod]ant

hys qui inde deciderit: quomo
no nō multo magis crux abim. si
apud regē om̄ q̄ nō pte bre.
sed uniuslū circulū ei⁹ tenet.
vmo qui ea pugillo q̄tinet.
et celū palmo metitur: q̄ pot
tat oīa vbo v̄tutis sic. apud
quē ḡtes om̄s tñq̄ nichil
et velut sp̄ntū reputant?
apud h̄c m̄s. vbi eternos
honores largiri cept. si nul
lu habeam locū. et in nullo
apud cū m̄strov nō colloc
m̄t? nōne om̄ nobis pena
arciabilis erit. Sed suffici
et nobis evadē gehennā: et
dignos nō fieri tamē regis as
pectu. Quid illa aīa cui hoc
sufficit feliciter? p̄ misericordia.
Huc autē quē dicim⁹ rege. nō
putes quadrigis m̄ularū apt
eundib⁹ aureis vectu? ut or
natū p̄spura. à terribilem
prate dyademis affuturū;
cū ad iudicādū veniet terra.
Sed audi quōd prophetis nūcān
tib⁹ ut m̄iciari hoīibus fas fu
it. p̄dicat⁹ eīg aduentus. Ali⁹
ergo quida re eis. Deus ma
nifeste veniet: deus nū et nō
silebit. Ignis an cū ardebit:
et in circuitu tempestas valida.
Et vocabit celū sūr̄fū: et ter
ra discerne pl̄m sūi. Ali⁹
vrm qui et penarū sp̄s indi
cat. ysaias hic ē: audi quō
dit. Ecce dies dñi veniet
audelis et iſanabilis. dies
furoris et ux? ut ponat or

be terre desertū: et paores per
dat ex eo. Stelle enī celi et ou
on. et oīs ornatū celi lumen
sūi nō dabit: et obstruabit
sol in ortu suo: et luna non
dabit lumen sūi. Et m̄dabo
uniuso orbi mala. et ip̄is
p̄ca eoz! et p̄dām cōbime
tias iniquoz: et iūria super
borū hūlinbo. Et erit q̄ re
licti fuerit p̄tōsi magis qm̄
aurū: et hō p̄tōsior est p̄
lapis ex ophir. Celū enī quid
ciet? et terra mouebitur a
fundamētis suis p̄ furore ue
dñi fabalot: in die qua sup
uenient furor ire eius. Et
terez. Fenestre celi aperient:
et mouebunt̄ fundamēta r̄ce.
Perturbat̄ perturbabit̄ tra?
supore sup̄ebit tra? idinatio
ne idinabit̄ tra. et idinata
e: quo coe q̄mouebit̄ terra.
sicut ebrius et capulat⁹. et
cūciet̄ sicut pomox custodia
Terra eredit et nō poterit re
surge: inaluit enī sup eam
iniquitas. Et inducit̄ deus
sup ornatū celi in extenso
mānū sua i die illa. Et sup
regna r̄ce: et cōgregacionē
eius ponet i vinculis; et co
cludet cā in locū mūnitū.
Sed et malachias prophetā
cōsona hys loquit̄ dicens.
Ecce veniet dñs op̄s. et q̄b
sustinebit die aduentu eīg?
à q̄b supportabit cōspm eīg.

Gum ipse ingeriet ut ignis
qflatoris. Et sicut herba la-
nata: et sedebit consans et
purgans sicut aurum et sicut
argenti. **E**cce dicitur dicit. **F**ac
dies domini veniet ardens ut
dibamus. et eruret eos: et
erubet omnes alii enigme et deo
qui faciunt iniuriam ut stupi-
ta? et incedat eos dies illa q
veniet dicit dominus omnipotens:
et non reliquet radix neque pal-
mes. **A**lius vero ille vir deside-
riorum isti dicit. **E**cce vide-
bam. et throni positi sunt. et
vetustus dies sedebat: et mi-
diunetu eius sicut nix candida
et capillus capitibus eius lana
muda: thronus eius flama up-
nificans eius ignis emensus:
fluminis igneus curiebat an
ipsum: iudicium constituit et libri
aperti sunt. **E**t pando post: **E**
vidi mqb in visu noctis. et
ecce in nubibus celi sicut filius
homines veniebat: et vobis adhe-
runt dierum prouenit: et in co-
spediu eius oblatus est ei: et ipsi
datus est principatus et honor
et regnum: et omnes populi. tribus
et lingue ipsi seruerunt: et po-
testas eius plena eterna q non
transibit: et regnum eius non cor-
ruptionem. In horrebat spiritus meus ego
daniel. in habitu mea: et
visiones capitibus mei ostieba-
bat me. **C**um ergo haec ita agi
cepimus pandentes sine dubio
celi porte? primo potius ipsum
celum aperiret e medio tanquam

si tabernaculi alicui vel anima
colligatur: scilicet ut prepararet et
transformatur in melius. **T**unc ergo
omnis metus habebit: timorq
et tremor implabit unius sae-
culi. **T**unc ecclia ipsos angelos formu-
do issabit: et non solum angelos:
sed et fortassis archangelos:
et thronos. et dominicos. et pri-
cipatus. et potestes. **H**oc enim
indicatur in eo quod dicitur: et vu-
tutes celorum mouebuntur. **S**osser-
ni enim sunt eorum qui iudicandi
sunt: et vultus huius positari re-
tione. **B**ei enim apud iudices
sunt omnia unitas una iudicanda
est. panem ceterum et coquemis-
cunt. easa si nichil precili me-
trant: quatuor magis cum orbibus
terre universis ad iudicium ve-
niens iudicandus ab eo iudice
qui teste non egreditur. qui argu-
menta non querit. qui oratore
causa non postulet: sed his
omnibus prout amotis. ipse
et gesta et verba et cogita-
tiones hominum denudet. atque in
medio colloget. et tacta ve-
luti in tabulis quibusdam de-
picta oculis eorum q gemitur
est. atque omni qui assisteret vide-
tur ostendatur: quo non conno-
nebitur et in membris univer-
salia creatura. **N**on et si
ignis fluminis ille non curie-
ret. neque angeli assisterent
terribiles. et facies domini tor-
torum! sed hoc solum si enoca-
rent homines ad regem. et aliis

quidē laude et honore digni
habent^r. alij vñ dehonorati
cū nota et q̄fusione abicer-
tūr: si hoc solū pene hoīes
paterent^r. nōne sup̄ oēm ge-
hēne cederet cruciatū^r? qd̄
alij mūnera p̄cipientib⁹ a-
rege. ip̄i repulsam cū dēde-
core meruisset^r. In q° quātū
pene sit. eā si mīc plene
sermo nō p̄t edocē: tūc tū-
cū ad rem ventū fūnt. ma-
nifestūs sentien^r. Tu vñ
adde ad hēc oīā. eād̄ suppli-
cior̄ dolores^r: et nō solū cō-
fusionē. neq; soli^r dedecoris
notū^r. sed et illā pone ante
oculos viā quā trahūt^r hoī-
nes ad ignē: et qua r̄dūt^r
ad penas. Cogita sēuos illos
et hōrēdos penaz mīstros
qui peccatores p̄cipitāt ad
supplicia^r. et h̄ eo tpe q° alij
qui bñ egerūt a clāriſſimis
angelis et placidissimis sup-
portati aī regis etnī solū^r:
sublime coronis^{gloriæ} et immorta-
lib⁹ p̄mīs mūnerat^r. Et h̄
quidē p̄p̄a erūt diei illius:
et iudicii t̄pis. Que vñ post
hēc^{sub} sequētur^r? qui sermo po-
terit explicare^r. Que est vo-
luptas. q̄ leticia. ēē cū xpo^r.
Vbi aut̄ ad p̄p̄am q̄uōditate
regressa^r? cū fiducia ceperit
iā videre dñm suū: explicar-
ti nō p̄t illi^r letiae magni-

tudo. Nō enī solū p̄ h̄is ex-
istat quib⁹ p̄fuit^r m̄ p̄nti^r
sed m̄l̄tōmagis p̄ eo gaudet:
qd̄ bonoz suoz scit nullū
sīne futurz. Et p̄nis illa
gaudia. atq; illā leticiam
neq; sermo ullus explicare
valeat. neq; cogitac̄ illa
cōope^r? tenuiter et velut
umbra quādā future p̄ma-
ginis itūentes: tibi quoq;
indicare temptabim^r. Neq; tu
m̄ si videt^r ab h̄is qui m̄
p̄nti vita bonis fūl̄ et dñi,
cīs p̄fuit^r. qui iī honorib⁹
et p̄tātib⁹ gloriāt^r? quātū
leticia extollat^r m̄ h̄is. quā-
ta hec deliciæ et voluptate
mirabit^r: ita ut iterdu nec
i terris se ēē arbitret^r. Et
quidē cū cōstet etiā apud
illos ip̄os nec vē h̄ ēē bona
nec esse p̄petua. sed sōpnio
cīus enolare: aī si accidēt
aliquā ut parū alip̄ p̄ma-
neat. et exiguū hoc tēpus
vite nō deserant^r. quātū h̄is
felicitas ēē credit^r quātū le-
ticia. Igit̄ si h̄ caduta et tot-
tūptibilia tūm gaudiū hoīb⁹
cōferunt^r? quid putādu ē sen-
tire leticie aīas illas que ad
celestia et p̄petua p̄uenerit
bona. In quib⁹ et quātūtias
et qualitas tā dūsa. et tā
emines ē ab h̄is q̄ m̄ hac
vita p̄tant^r bonis^r? ut neq;

ad q̄spectū adhuc illius. ne
q̄ ad auditū venerit meq;
ad cognitionē cordis ascen-
derit. Et tū s̄mūr sicut pac-
iūlū dūlūa mīlū. ita et
nos m̄ hoc mūndo positi si-
mūlū et q̄ angustijs q̄bus
dā. atq; obscuritate cochlisi:
futuri sc̄i huc libertateq; nō
possim⁹ itueri. Cū aut dey-
pus affuerit ut p̄tuerat nos
p̄n⁹ hie mūndus. et oēs q̄s
cocepit. i futuri sc̄i p̄ferat.
huc! si quos qđem p̄cet i
terrenientib⁹ aborsu⁹ tūn-
tūcos m̄enerit de tenebris
tenebris eunt: et de angus-
tiss ad arciores angustias
redent. Quo vō p̄fectos
et regis ymagini alies ge-
nnerit. offert p̄tū sobole ge-
neroſa: in officijs angelicis
et sedib⁹ archagelitis collo-
canda. P̄oli ergo q̄so te mi-
amice p̄tend⁹ i illa parte.
ubi vultus aīe tue et yma-
go regia corrup̄t̄ et velut
aborsu⁹ quēda i fine te mu-
dus iſe p̄ciat. Sed tūcūs
repara i te ymaginē pater-
nā! repara v̄tūtu⁹ decub⁹ et
spem: ut iter filios agnosi-
ris a p̄re. Et tū pulchritu-
dine corporis denus certis qui-
busda et naturalib⁹ terminib⁹
clausit. q̄e aut pulchritu-
dine libera fecit. et nulla
sub nūtūtate cedusara: ut

pote m̄lo p̄spaciore decorare cor-
porē. Hec dago que spes. liber-
tate ē. sub dei quide nūtū. m̄
nūtū tu manib⁹ posita. Na si
ead corporei decoris p̄taten-
dūs n̄o ita pm̄issset arbitrio.
sollitudine nobis imineret su-
p̄flua! atq; m̄ h̄is que nichil
p̄deſſent. oē vite n̄e tempus
occuparem⁹: ex quo cult⁹ aīe
necessario negligere. Quip-
pe qui ead n̄e ubi nulla po-
testas ē cōſerendi aliqd cor-
poris decori. hoc tū agim⁹
et hoc studem⁹: ut spem cor-
poris om̄odis extolam⁹: dū
colorū facis. ūl cōpoſitione
cēniū. ūl oculorū rotati. uel
varietate vestū. dulcisq; alijs
et exq;stis molitionib⁹ cōſer-
vialiqd ut dixi decori corporis
cōpim⁹. Sed quāt̄ magie
quenib⁹ nos ad cultū aīe
dare opam. Hec pulchritudo
aīe requirat! ubi et pulchri-
tudo verū ē: et in p̄tate nū
ē coltidie eam si volūm⁹ effi-
cere pulchritū. Verū nos ead-
em oē tēpus vite n̄e q̄su-
mim⁹! expoliantes et ador-
nates ancilla dñsis ornatib⁹:
dñam vō ei taḡ vile
mācipiū māulta. fedāq; ac
sordib⁹ obſitam. i oī illūtū
ac dedecore reliqueter! cū v̄tū
q; nos deus exdūserit a cor-
poris cura. et decoris eius aug-
mēta natūlib⁹ terminib⁹

danserit: ne superfluis studiis
occupati. negligenter aetate cultu.
Cuius forma et species apia si in
ultima corrutat feditate: la-
bore tamen et intentione mala ad su-
mam per pulchritudinem reparari
et in tamen decoris adduci? ut
non solum admirari a bonis o-
ibus. sed et ab ipso etiam rege
omni deo quicquid possit et ama-
ri: sicut et propheta ad eam dicit
psalmis. Et occuparet rex
decreta tuam. frequenter accidit
se scimus? ut eam ex his mu-
tuerib[us] q[ua]m in lupanarib[us] p[ro]st[itu]tione
vite sunt. si forte aliqua inuen-
ta est deora specie: quod placebit
pulchritudinis ab aliquo etiam
bono viro assumpta sit ad honest-
atem intentionis. **Q**uoniam magis
deus non querit neglegit despici
et alias? q[uod] de signa genero-
state per dyaboli tyrannie
in istud prout vice lupanar
ac prostibulum deciderunt. Inue-
nies autem his exemplis usos
etiam prophetas. ut ad ihudum
loquitur? et illa enim per prosti-
bulum decedit. et in meretrici-
atione noui gnuis: sicut desig-
nat ezekiel propheta dicens. Oti-
bus metrib[us] dantur merce-
des ab amatorib[us] suis: et
facta est in te res puerorum p[re]ter-
ores mulieres. Et item ali[us]
dicit. Sedisti super viam: expec-
tant eos sicut cornicula de-
solata. Et tursum vulgo di-
cunt. Si dimiserit vir virore

suam et recedes ab eo diver-
vunt alteru[m]? inq[ui]s preuenctetur
ad ea ultra. Propter nos pollu-
ta et contaminata est mul-
ier illa. Tu autem fornicata es
enim amatorib[us] multis? tamen re-
uertere ad me: et habibi te.
Ihesus ergo q[uod] sic meretricta est:
renovat ruesis ad se deus.
Ppa et captivitas q[uod] facta est:
no tamen per penitentiam? q[uod] conser-
vione facta est. **N**on si eos deus
punire voluisse et perde: no
utique deum reuocasset ad
proximum solu[m]? neque ruesis cuiu-
itate derelicta maiore gloria edi-
ficari fecisset ac teplu[m]: eit enim
in gloriam gloria domini huius non missa
super illa potest. **O**rdi si illa q[uod]
frequenter meretricta est non
excludit deus a persona? mul-
tum magis tua recuperabit alias:
que nunc per misericordiam tuam. Nemo
enim amatorib[us] carnalium. etiam
si fecerit? et in hac supermodu-
lisianes. ita year desce per in
amore dilectae sue: sicut deus
excludit in amore avarice nos
mar. **O**rdi qui de possibile tene
et per hunc noscere que per singu-
los dies geri videntur: potest
in ex scripturis dominis eni-
m denter adiungere. **I**ustus denique
ul[ic] in principis iheremie que
referuntur de deo. vel apud re
liquos prophetas: quod dessicere
tur et queratur a populo? in
ruesis renuntiabant ad eos:

et amore eorum q̄ strictus factus
bat eos etiam auersos a se. **S**e
hoc ē quod ipse dñs i eua golijs
idicat: q̄ dicit. **I**psam ipsam
que occidit p̄lhas et lapidas
missos ad te: quocad⁹ volui
q̄gregare filios p̄ios sicut
gallina cōgregat pullos su⁹
as sub aliis suis. et nolnisti.
Sed et paulus dicit ad chos
thos scibes. **N**on deus erat
in p̄po. m̄ndu rēsilias abri
no reputas eis delicta ip̄ea:
et posuit i nobis ubi reton
aliamib⁹. **P**ro xpo ergo lega
cione fūngim⁹ sicut deo dep
cante p nos: rogamus p xpo
rēdāliamini deo. **H**ec et qm
ad nos dicit ptem⁹. **N**ō solū
enī i fidelib⁹: sed vite contra
minacio exercitabiles istas i
iniiciatas faciat int̄ deū et hōi
nē. **S**ic enī et paul⁹ dicit.
Guia sapia carnis rūmica
ē deo. **A**ge ergo. destitutam⁹
huc rūmiciarū parietem⁹
et vita nobis rēdāliacionis
faciam⁹ ad deū: ut iterū effi
cam⁹ ei amabiles et cōcipiſ
abiles. **B**eo q̄a m̄teris val
de hemisph̄is pulchritudinē:
et deorti et nichil rūeniri pos
se in terris sile uidicas. **S**ed
si velis o amice. multo tu ea
fornosior et multo pulchrior
fieres: q̄ntū p̄t ēe autū luto
pulchrius. **S**i enī in illa cor
poris spem nulli mirat⁹ et ar
cendat⁹ pro ea: q̄ntū putas

m̄ aīa ēe decoris si ad oēm̄
natige sue fūelt exulta pul
chritudinē! p̄ amabilis
oībus et qm̄ mirabilis ēit.
Sreni corporei decoris subpn
cia nō m̄ alio q̄ m̄ flegmata
et sanguine. n̄l̄ homore ac
felle q̄stis: q̄ ex ciborū suicis
corruptibilis colligunt. **S**e
hijs em̄ oculorū orbes splen
descant⁹: ex hijs genaz rūbor
depingit. visus oīb⁹ ornat⁹:
Et nisi p̄ dies singulos rigē
tur hūm̄oi sucrib⁹. ex sole
recoxis ascendentib⁹ venis⁹! t̄o
tinuo ardior efficit artis.
oculi cauaf⁹: rūbor om̄is
evuln̄i oī deore discedit.
Quod si diligenter cōsideres q̄
sint q̄ m̄tra illa cūte q̄ ubi
formosa vider̄ lateat. que
int̄ nāre regant⁹: q̄ m̄tra
fauces et ventrē! nichil ali
ud n̄ sepulchrū dealbati
p̄nūcib⁹ ēe ipsa corporis
pulchritudine. q̄ foris q̄de
decora apparet hoīb⁹: itus
aut̄ plena ē sordib⁹ et imm̄
dicis. **T**ū deinde si in vesti
meto videas flegmata uel
spumam et horrescas! et ex
tremitis salti digitis cōtigē
et refugis: sed et aspectū
retorques. **O**r quō cellula
ip̄a et horrea flegmatis di
ligis et cōcupiscis. **B**z tua

pulchritudo nō erat talis. **N**on
tū em̄ celū sū pulchritus: tāto
autē tue pulchritudo oem̄ for-
mā quānīs pulchritudini cor-
poris suprahabat. **E**t hæc alia
corpe mūdatā nullū viderit:
tm̄ alias ē deus ei⁹ ex virtu-
tib⁹ suis conabor ostendere.
Nunc autē sufficiat nob̄ meo
vare sermonē dñi quo ait:
qđa erūt sicut angeli dei. **N**on
si etiā corporib⁹ māta ē dispe-
nūtia, eoz dūtixat qđ subt̄
liora sūt. ab hūs qđ ḡm̄ora
vident⁹ et cūssiora! ubi ḡm̄.
ut celū sūt p̄stāna? ut ignis
aq̄ua. ut stelle sūt lapidib⁹
pulchritores. ut arcus celi oī
bus qđ in tra sūt florib⁹. qđ
dicerem⁹ si posset fieri! ut
corporib⁹ oculis autē pulchri-
tudine viderem⁹. **N**ōne ride-
res vīa h̄. qđ ad x̄eplū deco-
rūs ac pulchritudib⁹ adduci-
mus. ex terrena substantia?
Queso ergo te ne cōstēphani⁹
tanta b̄h̄tudine rūeq̄ negli-
gāni⁹ p̄cosū h̄uē thegnū
qui m̄t nos ē: magie oī fa-
ctis nob̄ reditus ex possit.
et p̄uo libore reparari vē autē
deus. **U**bi enī sp̄em futurorū
q̄eperis et amaueris: statū
redit autē ad pulchritudine
sua. **A**ut enī ille. **P**a qđ in
p̄senti ē mōmetaneū et leue
triblacois nre. sup̄ modū

tm̄esū eternū pond̄ ḡhe opa-
tur nob̄? nō aspiciensib⁹ que
vident⁹: sed que nō vident⁹.
Oste em̄ vident⁹ tp̄alia sūt;
qđ nō vident⁹ etiā. **N**on si tribū
laues leues appellat paulus
et faciles p̄ eo qđ nō ad hec
qđ vident⁹: sed ad illa qđ nō vi-
dent⁹ aspiciunt⁹: quātū magis
lene ē erit et facile desinere
ab ip̄adidicte ponderib⁹ sedis.
Freḡ em̄ mūt̄ te ad illos labores
zūtūm⁹ et p̄icula. à ad illas
cotidianas mortes. **F**ras
apl̄i p̄ferebat. ul' ad p̄secūcio-
nes illas et verbēti. à vīni-
la. à tūrcos. à ad totū mū-
di theatrū. à fame. à nudita-
tē. à vigilias mītas. à p̄eu-
la itiner. naufragia maris.
p̄icula latronū. p̄icula et ḡne.
pericula ex falsis fr̄ib⁹. atq̄
illa vīa qđ apl̄i agones desu-
dant: nichil horū mūt̄ a te
postam⁹! sed illud tm̄ roga-
mus: ut tūpissimā hat serui-
tute deelicta. ad p̄orem vederas
libertate! consideras et pena qđ
subsequit⁹ luxuria: et glam
que v̄tutib⁹ ē reposita. **P**am
hij quidē qui resurrectionē
futurā nō credat. si vīta sua
negligit⁹: et nullū futuri
iudicii metū cōceptūt: nichil
mūt̄ ē. **N**os vō qui mūltō
cerūtū ih̄iem̄ futuri qđ p̄sa-
ciā! vā iſelit̄ age et tam
misere credere. et nullā recor-

dacione capte futuri iudicij.
sed in ultimū decidē q̄eptū
extreme demēcie ē: nec p̄t
aliqd huius malo cōferti. sc̄re
dentes no credetib? siles sim? .
Conuīmo illis no pauci re
perti sunt: qui in hac viti aū
v̄tutibus floruerūt. Et que
nobis eur excusato. quid so
lati? sim die iudicij isti nob̄
p̄ducant ad exemplū. **T**u p̄
terea videm⁹ nō nullos nego,
ciatorū incidisse naufragia.
et unūsam p̄didisse substanti
am: nectū p̄o hoc dectos
ē et resedisse: sed rursus ag
gressos eande via. atq; eadē
exectua expasse. **E**t illi qđe
dāpna h̄ec no desidia animi:
sed uetorū violencia p̄tulerūt.
Ros aut qui certi sum⁹ de si,
ne rerū. et manifeste nouim⁹.
qa simolum⁹ neḡ naufragia
aū. neḡ dāpna poterim⁹.
currē: quō no arripim⁹ de
nro p̄ota exercita et nego
cia que negligent⁹ omisim⁹
repam⁹! sed uacan⁹ resu
nini et desides. et man⁹ oco
sas plicabim⁹ ad pectus. **E**t
utinā otiosas et no opantes
lgniciē nr̄! qđ ē utiq; elū
dentes t̄sanie: velut si quis
verbi causa. derelicto adūsa
rio. iſum caput man⁹ q̄ntat
et ſuū vertice cedat. **P**epulit
nos dyabolus et elisit⁹ oport
et utiq; uſurge: et uſus
scare contum̄ ei. **N**ā ſi ſemel

decedis no ſolū nolis a terra
reſurge. ſed et teipm̄ p̄cipio
dare: hoc ē inuiffiſſe adūſarū
et p̄ib⁹ eiſfaniffiſſe. **N**ā et
bius dauid accidit eode m̄ſu
quo et tu mit: et no h̄ ſolū?
ſed et aliad h̄iſ ſuū addi
dit: homitidū em̄ adūrit
adulterio. **E**t qđ post hec.
Nā qđ p̄māſt inceſt. **P**one
ſuereit et iterū ſent cōf
iūniāt. **E**t ita em̄ ſuibegit:
utia post morte merita ei
pſuertit posteris ſuib⁹. **N**ā ſu
lomo cū ūmane illud adm̄i
ſiſſet ſcelus. ut dign⁹ mille
mortib⁹ haberet: p̄p dauid
tm̄ q̄cessum ſe dñs regnū ei
i regnū dicit. **A**ut em̄. **S**an
dens ſeindā regnū de māib⁹
tuib⁹. et dabo illud ſeruo tuo.
Ueruptū ū dieb⁹ tuib⁹ no fa
cia. p̄p dauid p̄rem̄ biu: ſi de
māib⁹ filiū tuu accipias illud.
End et ezechias cū ūpicula
extrema veniſſ. p̄uib⁹ et
ip̄e eſſ iuſtus: tm̄ pro bto
dauid dicit ſe dñs ei auxilium
latib⁹. **A**ut em̄. **P**rotega ci
uitate h̄ac et ſalua faciam
ea p̄ me: et p̄p dauid pue
men. **V**ides quātū ē utius
p̄m̄! vides quātū meriti
cōiſto repauit. **O**rdiſi volu
iſſet et ille hec cogitare que
tu mit aio geris. et dicere.
qa imposſibile ē m̄ iā ppi
cū fieri deit: honorauit em̄

me honore ingenti. et propheti,
ca nō gloria contulit. regni eadā
magnificētā dedit. de piculis
quocq; iūnūs me exipuit. et
quō potero cū post hec tāta
būficia deaderim et offendē
rūm. atq; i ultā flagitia de
uolutus sim. pīcū rūs. p.
meveri dēn. Si hī cogitasset
danid: cū pōribus pīter et
nonissimā pīdīsser. Nō em
sola corpīs vīluerā si negli
gant īferūt mortē: sed et
aīe sūlīter. Et nos tā scūlti
erim⁹ ut corpī quidē si vīlū
eūeniat. adhibeam⁹ q̄tinuo
medicinā ⁊ i nūllo vō aīe
vūlnerib⁹ medeām. Et qđe
i vūlnerib⁹ corpox sūt nūl
ta q̄ sanari oīo nō pīt. et tū
nō q̄tinuo despērat⁹: sed i
quātū fieri pīt. adhibe mūs
diligētā. etiā si audiam⁹ a
medicis. q̄a hūūsmōi vuln⁹
sanare meditāmētā nō pīt:
iſistim⁹ tū et obſearim⁹ ut
aliqua saltūm solacia nobis
medici. et aliquid sufficiō
nis exqrant. In aīe vō vul
nerib⁹ ubi nichil ē iſanabile.
neq; em aīa nātātē patit⁹
nature ⁊ q̄ aliena sit a nob⁹
ei⁹ passio. sic negligim⁹. sic
desperam⁹: sicut nichil ad
animi sollicitudinē reuocat⁹.
Et ubi languoris natū
ra despaçōne necessario ge
nerat: nos tū q̄ spei aliquid
coſerat diligēda nō omittim⁹

alium. Hic ubi nūlla ē desperā
di nātātē q̄i nūlla sit sanitā
tis spes: omissa penit⁹ cura
discedim⁹. Vide⁹ quātū maiō
re corpīs q̄ aīe amore q̄stī
gīm? ignorātes. q̄a si aīam
negligim⁹: nec corpus sal
utare poterim⁹. Nō em aīa
p corpē: sed corpus pro aīa
factū ē. Qui ergo qđ pīm
ē negligit. et qđ īferūt est
excolit: vīlūp̄ corrupit. Quā
vētō ordīnē seruat. et qđ pī
mū ē colit: eadā si negligat
qđ secundū ē. p pīm salutem
salvabit⁹ et sadīm. Ad ita ec
clīa dñs atq; salvator nū do
cens dicebat. Nolite timere
eos qui pīt corpūs occidere.
sed timete magis em: q̄ pīt
et aīam et corpus pīdere ī
gehēnam. Putabne agim⁹
aliquid. putasne satissim⁹
tibi. qđ mūlly aīe languor
q̄i iſanabilis debeat desperā
ri⁹ aut adhuc nātē ē. et ali
as nos adhibere vītēs. et
plurib⁹ hec eadē cōſerat.
mīlies em si temet pīm des
perat: nos te nū q̄ desperā
bim⁹. Neq; em hoc pī agi
mus i quo alios rep̄hēdim⁹?
pīmis nō sit idē cū ipē de se
quis desperet: et cū ab alio
desperat. Qui em alius des
perat habet uenīa: qui vō
seipm̄ desperauit nūllā ⁊
q̄a ille nō ē dñs mētis alte
rit̄: hic vō suū pīpōſti pītē

tenet. **P**ros ergo nō despici-
m⁹ qđ sit tibi reddit⁹ ad p-
oris vite stat⁹: et ad illas qđ
in te nouim⁹ animi vñtutes.
Sed addemus ad te ad huc
eāā hec. **N**iniuste audiebat
ap̄phet⁹ ex definito dicentem.
et cōminatē: adhuc tres di-
es. et niniuste destitut⁹. **S**ed
ne sic qđem animis conti-
dēnit: et hoc tū nec satis co-
siderent posse exorari deū.
ut cōtra respōsa sua venire?
que videbat nō sub aliqua
venie cōdīcē suspesa. sed
abrupta sentēcia cōminata:
tū ad pñiam q̄fugint dice-
tes. **Q**uis scit si penitebit
deū? et dep̄cabitur super
maliciā quā locit⁹ est ut
faceret eis. **A**d si homines
barbari et iperiti tm̄ potue-
runt hrc̄ itellam̄ dñe bonita-
tis: nōne m̄ltomagis nob̄
oportet qui i diuinis litteris
erudit⁹ sum⁹! et q̄ h̄ ipa ex-
empla p̄cessisse nō ignoram⁹.
m̄lta q̄ alia ex diuinis scr̄p-
tūris silia. ul̄ n̄ sentēcias. ul̄
m̄ rebus gestis didicim⁹ co-
tineri. **N**ō em⁹ inq̄t deū co-
silia mea sicut cōsilii vñi. nec
vie mee sicut vie vñi! sed q̄na-
tu distat celū a terra. tm̄ dis-
tant cogitationes mee a cogi-
tationib⁹ vñis; et q̄silia mea
a q̄silib⁹ vñis. **T**um p̄terea
si nos famullos nōs q̄ forte

nos offendērint. cū p̄mittit
se futuros et meliores recipi-
m⁹. et ad p̄dem velociam⁹ lo-
ci: iterdu vñro eāā maiore
eis post offensā ex reūaliza-
tione fiduciā dam⁹! nō milio,
magis nob̄ hec facit deū?
Nā si p̄terea nos fecisset ut
p̄niret: bene desperares et
dubitares de salute tua. **H**i
vñro p̄ bonitatē sua tñmō
nob̄ fecit. ut eternis ei⁹ bo-
nis et m̄nnerib⁹ fñuerem⁹.
atq̄ oīā q̄ agit ab inicio st̄li
vñq̄ ad pñs tēpus p̄terea
agit et p̄terea monet⁹ que
vlt̄ nob̄ desperadi. q̄ am-
bigendi causa supererit. **S**ed
vehementer ays offendit⁹
en⁹: ut null⁹ vñq̄ hom⁹.
p̄terea ego marie velocis⁹
et vehementis⁹ satissimē oport-
ret i penitidinē gerē cōmis-
si: et ato recedē ab hi⁹s acti-
bus q̄bus offendit⁹ deū. **N**e p̄
en⁹ vñs et i genitias men-
tes ita offendit⁹ quāvis q̄
uissim⁹ iuria delicti: ut co-
ceptus satissimē p̄tare
nāq̄ huām⁹ est: p̄manere
aut n̄ p̄cib⁹ dyabolici. **D**e-
inde vide. quo p̄c p̄phetam⁹
hoc magis arguit⁹ deū. q̄
illud. **E**t dixi inq̄t. postea
qm̄ meretrati ē. **P**ost hec
oīā cōuerte ad me: et nō ē
cōusa. **E**rit alibi. **E**t i hi⁹s
oīibus nō ē cōusus iordini.

tus iuda: sed adhuc manus
excelsa. In alijs quoq; postea
qm̄ arguit delicta p̄pli p̄phē-
ta et emendatione sua p̄mis-
erit. om̄deus p̄ amabilit̄ qn̄
satione suscipiat p̄tor: dicit.
Ges dabit ita ē cor eorum in
eis. ut timeat me. et custodi-
ant m̄data mea oīb; dieb;
vite sive? ut bene eis fiat. et
filij eoz usq; in sc̄m. **H**ec
et moysēs doce p̄plim voleas
quid deus requirat ab homib;:
ita dicit. **G**mit isrl qd̄ dñs
deus tuus poscit ab te nisi
ut timeas dñm deū tuū. et
cedas in oībus vijs ei? et
diligas eū ex toto corde tuo.
et ex toto animo tuo.
et qui caput diligi a nobis et
oīa facit pro hō: et nec vpi-
genito suo p̄cept p̄ salutē nra
et caritate. et qui optat ut
ita dicā. ut quociq; p̄acto.
et quicq; recocaliem ei? quid
penitentes nos et conuersos
ad se nō libenter suscipiet.
et amabit ut filios. **N**am
quoq; spectu putas illud du-
erit p̄pheta? dic tu n̄iqui-
tates tuas p̄or ut iustificeb;.
None capies nos ad amore
suum reuocare? et ad idūm ca-
ritatis affent? **H**i quis enī
diligit amicū. si forte m̄ltas
ab eo iurias p̄ficit et ne si
qđem ait: amor qn̄is
erga dilon: si p̄ferri m̄ me.

diū. et exponi iurias velit?
certū ē qd̄ nullā alia ob causā
sieri id cupit. n̄ ut reditē gāo
fiat amoris vehementer: et
validior m̄lbo p̄ dudu. **A**d
si sola confessio p̄torū tanta
recoūlatois materia tenet?
qđto maior erit recocaliandi
fiducia si ipsi opib; p̄mē q
qm̄simi diliqam. **N**am si
hoc esset ut eos q semel lapsi
sunt de via r̄ta. redire ad p̄cī
ore cursit voluntas diuina. p̄
hiceret: a nullis. a valde pau-
ci liboīt i regim celoz. **I**m
mo vō eos quos p̄cipuos it?
p̄res et m̄ animi r̄tōe habe-
m̄: p̄ lapsiū p̄torū ineni-
mūs ee repato. **C**ui enī ve-
hemētes fuerūt i malib; co-
nsi r̄tis ad bond. eadem
richilominj utiūt̄ veheme-
tia: qstā sibi qd̄ in m̄lbi de-
betis teneant̄ obnoxij. **A**d
et dñs i euāgeliō docuit: an
symoni de mulie quada di-
cebat. Vides inqt̄ s̄mō mu-
liez̄ hāc. **I**ntroīm i domū
nra. et aqua pedib; meis no-
dedisti? h̄c aut̄ lacrimis suis
lanit pedes meos: et capillis
suis detersit. **O**sculū m̄ non
dedisti: hec aut̄ ex quo i ges-
sus suū. nō cessat osculando
pedes meos! **P** quod dico ti.
remittit̄ ei p̄ca m̄ltā: qm̄
dilegit m̄lē. **E**c aut̄ p̄ca
dimittit̄: p̄ca diligit. **S**r-
ait mulieri. Remittit̄ tibi
Oleo caput meū non vnxist̄: hec
aut̄ vnguento vnxit pedes meos.

pcam apparet deniqz et dyabolus sciens qd hui qui mala opati sit mala si se ad penitentiam quererit districte satibz et vehementer hoc facient. ntpote scientes qd egerint me bunt et tremit: ne quis forte horum ianu aliquid penitentiam capiat. Si eni cipiunt id ne quint retineri: sed in modu ignis pme calore sucesi. auro purgato. purgatores redunt alias suas? et memoria gste sue. velut spm quoddam flante. ad portu salutis spe gubernante pueniunt: itineris sui habentes cautelam maxima ex pteritor horum gestorum? atqz in hoc etiam pene eos q nullos unqz tangerunt lapsi vident pcedere: dum canticores eos reddit cpiencia. Nam eni nescio quo pacto cperim? ea que parta pdidim? qm q nodu possessa desideram? acquire. Tantu e ergo sicut dixi ut etiam fiat? in h oib e difficultas: ut pmos aditus ingrediam pme. In ipso enim in gressu stat. imitius minibus atrocibus ispiritus: et boletes adire ei oit atrocitate depellit. Quis si terror sumos et iane nebula te pgnas. nec ille ali p valebit ultra? et tu occipiato aditu validiore te reddi. tu fencies superore te effec tu imiti terroribus gratulaberis: ac perfruor t de reliquo

agonis istius via videbis. Age ergo id aggrediamur iterum! reuertam ad auitatem celestem: i qua et conscripti sumus et tu es decreti. Huius nob urbis ianu as despicio quide claudit? apri et aut spes: et fiducia latum pbebit ingressu. Hec si cocep nim? no solu ia desidie culpa: sed et supbie iactum? Nam et dyabolus no aliude talis fauis? nisi qm pmo quide p9 paci despatore usus e: pos tea uo ex despatore i elatione iadit et supbiat. hic ergo et aia si semel salute sua ceperit despare: ia nec intelligit quod. ut in que mala pcpit, tunc nichil eni a age a dice metuit: qd oblatum sit saluti. Et siout sepe vidim? in hys q sanunt. cu semel p dideunt sanitatis pati. nichil id ut metuit. nichil exubesauit: sed licet? ead si in igne prulat no dedinat? ead si in pincipiu a pfindu. no reuocat pede. Ita et qui despatore capti sunt. intollerabiles sunt. per omnes malicie vias discurrunt: pueror nichil prohibet. metu ni chil impedit? puer non ve tant. futura no terret: somnus e qua euade no pnt. Inter qd depcor. puerum ve hemetis febrieris mali huius veneno? exurge qsd te. et ex pgsse aliqui: et dyabolica hanc depone temulencia. Ad

si ad subitū nō potes: paula,
tim ecce et sensim r̄ollige m̄i,
mos tuos? quām̄ ut michi
videt̄ facilior via sit: oīa s̄il̄
abrupe. et mali h̄ui retinā,
cila p̄ter q̄d̄ resecare: atq;
ex negro ad gr̄acia queri
pn̄e. Si aut̄ tibi hoc diffi-
cile videt̄? ut v̄is. ut potes.
tm̄ simē n̄icū aliqd̄ melio-
r̄is vite: et eterne vite desi-
deriū cap̄e. In q̄eso et ob-
secro. et per illa te merita q̄
p̄us q̄sieras exoro: ac per
illā libertatē quā p̄us ḡere-
bas obtestor? sic te iterū in
illo cernā v̄tūtu vertice co-
sistente: et illo v̄r̄sus pn̄e
robore solidatu. Parte michi
amati te: p̄ce oībus q̄ pro-
te scandalizant̄. et pro tuo
lapsu labitur. p̄ce tuis q̄
p̄ tua despacē desperat̄. nec
putat se posse v̄ia v̄tūtis
meē. si te ad eā redisse no-
videat. Respicere nūt̄ queso
te. quāta nūt̄ meror q̄em
sc̄or̄ sc̄atū habeat chori?
et quāta leticia atq; exultu-
cio iāedulis fiat: quāta desi-
diosis adolescentib̄ de te fa-
bula. quāta q̄ eis ad p̄eci,
p̄tia luxurie de te crescit
auctoritas. Qd̄ si redeas d̄,
nilo ad illā p̄oren̄ v̄ia. oīa
herverent̄ in cōtrariū? nos
trū quidē dedecis et q̄fusio
ad illos iniquabit: nos vero

erim̄ in gaudiō m̄llo et leti-
cā. Toto em̄ orbe victorem te
libidinis. victore luxurie p̄,
dicibim̄: et triumphi tui
coronas scribem̄. Ista ē em̄
maior et vera victoria: que
post lapsū coquirit̄. q̄ post
fuga reparatur. Tu vero non
solū p̄pi laboris et emenda-
tōis nūe merita cosequeris?
sed et merite de pro illo x sa-
lute p̄cipies: que ex tua co-
uerione capiunt̄ exēplū
ad p̄n̄az se abiecta despici-
done conuertent̄. Nec est p̄
hec aliq̄s. qui quolibz lap-
su deiectus nō statū resurge-
cipiat: et statim reparari
festinet̄. Ne queso te. v̄rep,
nas tam magna h̄. et tam
gaudia lucet: nec animas
nras cū tristia ad iferoz
mittas? sed da nobis pan-
lūtu respire: et eā que
nos trū cū velant̄ mestiae
a nobis nūbē depelle. Ecce
enī nūt̄ p̄p̄ia obliuiscentes
mala: tuos casus lugemus.
B̄ed si velis curſu respicerē
panlūtu. et amore celestū
cap̄e! hac nos quidē lame-
taciōē liberares: et p̄ m̄is
in facere cogitare delictis.
Qd̄ aut̄ possint hoīes per
pn̄iam ad splendore p̄isti,
nū reparari. v̄mo iterū et
m̄lo dariores q̄ dudu fuc-
tant̄ effici: in quidē et si p̄e-
m̄is ex diuinis scripturis

docum. **I**nde deniq; ē. qd' et
 meretres et publicani hedi-
 tate regni celestis accipiunt;
 id et multe youissimi pmi co-
 stituit. **T**ame adda ē aliaq;
 q; nra meora gesta sūt: quo,
 tu tu quoq; ipse tepls ev **S**ac
 adolescenti illū urbani filii
 phemicis pūtis? q; pupillis
 quide a parentib; fiscat dñe,
 latus: sed diuiciis admodū
 familia argēto et auro ac
 possessionib; locipletissim.
Hic pmo qdēm grēta om̄i
 popa elatōis et iactācie. qdā
 ul' adolescentia p̄sumē solet.
 ul' habundanciamistare. ipso
 eāā auditoris hñx liberaliū
 derelictis. ad hñlem vitā. et
 idumeta vilia. atq; habitū
 paupere. neglecti q; consuētus.
 ad mōtes ac deserta secessit.
 atq; ibi per contineatā noscere
 philosophie exītatis. eāā
 sup̄ etatē sua vitā magnoꝝ
 et admirabilū virorū absti-
 uencie vñtib; no solū equi
 paruit. sed p̄cessit. Post h̄
 eāā sacri baptisimi miste-
 rū ḡsecutus: in hñmagis
 ascēdebat ad iacēta vñtu-
 tu. **L**etabant̄ oes eblauidabat
 dñm: qd' n̄ tantis diuiciis
 natus. tñq; dari gñis. et pri-
 me adhuc etatis adolescentis.
 subitp̄ oī vite hñalis vanitate
 calcata: ascendere desiderare,
 int ad eterne vite fastigia.

Cū ergo in hñs exāciis ver-
 saret̄ et ī amicātōe eet oī
 bus. quida corrupte metis
 hoīes qui ei iure sagittatis
 p̄imi videbant̄. accedere ad
 en p̄mo visendi ḡm cepere?
 post h̄ assiduitate colloqi
 mali rursus ad en ad ea q;
 spreuerat̄ et cōteps̄ erat re-
 vocarūt̄: et abiecta oī quid
 assupserat̄ philosophia. de
 motib; descendit ad forū.
Tum p̄ medim cūitatis eq;
 uectis. et cursorib; stipato
 cepit īcedere: totaq; urbem
 q; volitans et exultans ani-
 bire. Abiecta sūt scena p̄t
 castitatis: cui cū deliciis et
 luxuria nullū poterat esse
 coscorū. **I**nde īā obscuris
 amorib; cepit irretiri. et ī
 oēm turpitudinē captiuā-
 ri: ita ut nullq; hom̄ suet̄
 qui nō salutē ei⁹ penitus
 desperauit. Circū uallabat
 nāq; en graminā pasitorū:
 cūtudabat adulatoriū gre-
 ges pupillis adolescentē
 diuīte. **E**t quid ei iam re-
 liquū videbat̄ spei? Illi at-
 qui ad reprehendenda oīa p̄-
 impti sūt. eāā illud culpa-
 bant̄. cui oīd vel exīcio
 aspirasset ad hñc vitā! et
 p̄sup̄isset qdēm qd' obtine-
 nō poterat̄: reliquiss ant-
 studia ex quib; p̄ficeret ni
 hñrū eridione potuisset.

Cu ergo hec et alia huiusmodi
a singulis quibusque de eius vi-
ta dicerebantur: et esset facti hu-
ius apud nos pudor ingenii?
scilicet quidam viri quibus erat pe-
tricia in huiusmodi venacionibus
capiendis. quibus mleco usum
et experientiam didicisset
nichil esse desperandum. armati
spie dei. ceperunt observare cum
solllicitus: et si quis in platea
occurreisset. accepit eum man-
suetudine et salutare. Ne ille
primo quidem equo sedes. de al-
to vix resalutare: a respon-
de eis ex latere incedentibus
dignabatur. In elacionibus
et impletatis assupserat.
Sed illi misericordes viri
hoc nichil ad curiam reu-
erentes. propriecebat illud so-
lum quod in autem ostenderat: si quo
pacto erire possent agnum de-
denteribus luporum. **N**on et factus
est per paciam. **P**rae cu frequen-
ter hec faceret: aliqui qui ex
ametria quadam in semetipm
regressus adolescentes. liberi-
tatis eorum et indulgentiae
erubuit pseuerancia? et re-
pit primo ut eos eminus oc-
curritibus sibi vidisset: equo
protinus desilire: et in dianato
in terram capite. tacitus quod ab
illis dicerebantur audire. ac pro-
cessu triplo maiore circa eos
uti reuerencia. **E**t ita paula-
tini per die grām et sermētis

eorū māsuētidine reuocata.
cūctis q̄ illis mortis retribu-
quibus ingens fuerat euolutus.
rursum ad solitudines. rur-
sum ad montes et grotas pri-
oris philosophie repedauit:
et in tunc nūc effulgit. ut longe
progressus sit priora illa
que in amictuē fuerat. Pos-
teriorib⁹ enim studijs didicit.
et experimentis assecutus ē
q̄ fuit lapsus sui occasio-
acto⁹ deceptōis illecebri.
illa prædictib⁹: qđ nō scdm
euāgelij p̄us oīa q̄ habuit
vendidit. et idigentib⁹ ero-
ganit huc thesaurū suū de
terris transserret ad celū: et
ibi esset cor suū. ubi erat the-
saurus suus. **S**ed qā habuit
adhuc aliq̄ in terris: regres-
sus ē et cor eius ad terrā. **F**i-
cio ubi resipicit. cōtinuo oīa
que habuit expedit in pa-
peres? ut et semetipm sol-
licitudine liberaret. et in pos-
terū sibi illecebri deceptōis
absideret: atq̄ ita nūc celos
te via incedens ad oīem vir-
tutū pfectiōne canticor ex
emēdatione p̄uenit. **S**ed
hic quidem adhuc adolescentes
et cito corruerit. **T**allus quida
post mlos labores quos in
solitudine postulat desudau-
rat. habens secū unū solū
uite habitacōis q̄ cōsortem:

angelicā vitā ab adolescētia
usq; ad ipām iā p̄dixerat se
nectūre. **S**tū nescio quid dy-
boli co īstinctu q̄i dormita-
uerat paululū et parūm
p̄mo īgressū m̄ corde suo dy-
abolo p̄buit. atq; ī desideri-
ūm mulieris īcurrit q̄ nec
niderat quide muliere ex q̄
ad monachorū se cōstituit vitā.
Primo ergo cogitare illū q̄ feci
vīnebat aggredit: ut vīnū
sibi et carues ad vīscēdū
deseret. **C**ūo cūstante. oī
minari cepit deservitū se
ipm ad cūitate! nō quo ves-
ci carnib; delataret: sed ut
cassione aliqua desiderij sui ī
ueniret explendi. **S**uḡ hīs
collega ille miratus et vereb-
ne forte si her negaret maio-
ribus eū videret malib; q̄
postebat gehibuit: et deside-
rio ei satisfecit. **S**ed ille ubi
vidit sibi occasiōne fīni dis-
cretūsa! aperie iā et impu-
denter vñelat desideriū sui:
et ad cūitate se oīmodis des-
ceriūtū fatet. **I**lle vero ubi
multa obicieb; retinere nō
potuit. ad ultimū dimisit:
emimus tñ subsequēt obser-
vabat qđ aut quo ire velit.
Vbi aut̄ paul positus cernit
en̄ bipanar ī gressū: et desi-
deriū sui cōtagiōne mereti,

as explesse lōgiens forid et
cōsiderab; vīm natūrālis i
hōrē legib;. q̄a m̄ hīiūsmoi
delictis sustinat̄ statū penitū-
do q̄missi. egressū resupinio
q̄tinuo māib; amplectit̄
et benigne deosculat̄ n̄ oīo
ī capas pro lapsu. rogat ut
expleto iā desiderio suo. re-
deat rūrsus ad habitaciō-
nē p̄stīna. et ad hērūm so-
litūdīne. **A**t ille tñrāeo be-
nignitatē et clementia vides
erubuit̄ et q̄i telo verbōz
eūs gestūs p̄caſſ; ac se-
metipm pro hīs q̄ cōmisi-
erat notāb; misericordē et
optimū collega sequit̄ ad
monte. **C**ūq; illuc p̄uenisset!
erorat ut sibi ī seccōri
cellula. cōdūso aditu atq;
obstūcto. panē tñi iteriet-
nis dieb; atq; aquā p̄beret.
si q̄s aut̄ de eo requisiſset.
definiſtū esse affirmaret.
Mulib; impenetratib; semet-
ipm cōdūſit: ibiq; p̄masit
icūnūs et orōib; ac lac-
mib; p̄cū diliens forde.
Tēpore aut̄ tr̄ſacto nō nūl-
to. cū p̄entīa ymbrū vi-
cīas regiones scītās vre-
ret. et om̄s qui habitabat
illā terrā lugeret! quida
ex ip̄is āmonet̄ ī sopnīs
abire ad illū vīm q̄ erat

in cellula clausus ut ipse
oraret: nec aliter dandas
eē plūias monet. In illius
pabus impetrata. Cuiq; as-
sumptis feci nonnullis abisset
et collegā ei solū vidisset:
pactibat de illo quē visio
madaverat p̄quidē. Ubi
vero defunctū eē audierit: fal-
su se opinabat in sompno
eē. Pueris ad p̄candum deū
renverebat om̄s: et iterū eo-
dem quo prius apparebat sibi
eadem moneret. Cum vō in
stanti purgatos. enī q̄ p̄us
fellerat. exorabat ut sibi
onerebat vitū: confirmantes
ad viuētē se nō ad mortuū
tante visoriis autoritate tuis-
missos. At ille ubi pactum
resolutū diuinit̄ videt. dicit
eos ad hoīem dei l' ac revul-
so aditu quē obstruxerat in
gressi p̄cidunt ad pedes eius:
atq; oīm causa pandentes.
obsecrāt ut necessitatī famis
orobus subveniret. Qui p̄
mo qđem excusabat. paul se
ēē ab huiusmōi meritissim; asse-
reb: ita emī lugebat patim
taq; nūp admissū. et ante
oculos positi. Tande tu fati-
gatus astutacū p̄cibus. i-
telliges dei eē voluntate. ad
suppliciū se deū flexis ge-
nibus cōvertit: et statim
igenis copia cōsecuta e plu-

cr"

cr"

marū: q̄bus et terra et hoīes
recreati sunt. **D**ā de illo quid
dicā: quō quicquād apli
discipulū fecerat p̄us. postea
vero ad latronū cōdesus.
et mltō in hīs tpe grassato-
rūs ab q̄ib; latronū spe-
luncis apli manib; apprehes-
et p̄ori ut ipse bñ nostri reddi-
tus vito longe melior et mi-
rabilior posteriorib; tpeib; s
p̄ prioritib; fuit. **N**oni quia
frequenter hī leges admira-
sis bñ apli credibile benigni-
tate: atq; int̄ cetera que
erga eū ostenderat ineffabilis
amoris significatio. illud te p̄a-
pue mirari fatebaris: quod
hīano sanguine cruentā iūne-
mis dextera deostulata sit p̄-
us: et sic ampliū ei cor-
rib; ad etnā reuocare ut vi-
tam. enī quē iā mors eterna
sorbueat. **H**ec et bñis pauli
onesimū utili effon su-
gitū fuit. nō solū ap̄lechi-
et diligit cōfisi: sed et a-
dō eius exorat: ut ita enī
sciat seipm habeat. **H**ec q̄
aut de eo. **O**bsecro te p̄ meo
filio quē genū iūnculib;
onesimo: qui aliqui tibi int̄hi-
lis fuit: nūc aut et tibi et
m̄ utilis. **N**ūc misi ad te: tu
aut illū sciat mea viscera sus-
cipere. **N**ūc ego volui retinē-

apud me: ut pro te m̄ miseri,
 ret i' vinalis euagelij. Sed
 sine consilio tuo nichil volui
 facere ut ne velut ex nata
 te tuum bonum esset: sed volunti
 tuu. fortassis em̄ ppteret dis
 cessit ad horā: ut eternū en̄
 recipes iā nō ut serm̄: sed
 pro sermo sicut carissimum
 magie m̄: q̄to autem magis
 tibi. et in carne et in dñō.
Si ergo habes me sociū: sis
 cipe illū sciat me. Sed et cho
 rinthijs scibit id apl̄s pro
 h̄is qui peccaverit: hoc modo.
Ne forte tu venero lugiam
 m̄itos ex h̄is q̄ ante peccave
 rit: et nō egerit p̄misit p̄
 ipudicacia et fornicatioe. et i
 m̄indicia quā gesserit. **E**t
 r̄t̄sū. Hic dixi et iterū di
 co: q̄a si venero uerē nō pe
 ccates quodlibet apl̄s! et
 quib⁹ nō patet. **N**ō eos qui
 peccaverint: sed eos qui nō
 penituerint: sed q̄a semel et
 iterū pro hoc ḡmoniti. obedi
 re noluerint. **A**d enī ait p̄ce
 dici et iterū dico. ut p̄misit p̄do?
 sed et nō absens scibit: nō
 aliud nisi amonitos idicat
 q̄t̄p̄fisse. **V**n̄ vereor: ne etia
 nobis hoc accidat. **H**ec enī
 paul⁹ nō videat? assistere. q̄
 tūc admīnabat chorinthijs:
 sed xp̄s adest qui p̄ ip̄m loq
 bat. **C**fr si p̄sistim⁹: dñe
 ducet nobis: quia nō parcat

nō solū m̄ p̄nti sed etia i' fu
 tuu. **I**git̄ p̄ueniam⁹ faciem
 ei⁹ m̄ confessione: et effunda
 m̄is i' q̄spectu ei⁹ corda m̄i.
Dicit enī. Peccasti! nō adicis
 ulter: sed et pro p̄ouibus
 depete. **C**ritex. Justus ac
 cisoris sui ē in p̄mordio se
 monis. **N**ō ergo expeditus
 i' iniiciū accusatore nr̄m! sed
 nos en̄ p̄ueniam⁹ et ex ipsa
 confessione nr̄m benignorem
 erga nos iudice faciam⁹. **E**t
 quidē qđ confitearis p̄ca tua
 et depleas temetip̄m bene no
 nū: sed nō hoc solū volo. dñs
 te. **C**onfessione nāq̄ p̄teritor
 cu' emēdatione volo fieri fu
 tuorū! et ita volo p̄suasū
 habeas: qđ h̄ec facies certi
 sis. **D**omi agit aliq̄ nisi p̄is
 p̄suasū habeat qđ ei p̄misit:
 illud qđ agit. nec prompte
 id faciet. nec cōpetenter. **B**bi
 ges. nisi cōfidat et certi sit
 affutuus ymbres. germina
 tūrā tūrā. fructū mātitidōs?
 nec dūta. nec cultura illis ex
 hibet: nūq̄ colliget messem.
Hic aut̄ ergo nemo illamū labo
 re gestit. cōpedere. nemo ope
 rā cōsimilit id ex quo nichil
 sit lucr̄ q̄sittib⁹! ita et qui
 verba seminat in confessione
 peccator. dñs expedit fortassis
 et lacrimas: si nō spem getat
 venie prometende. nec desine
 re a p̄cis poterit. n̄ vinalis

pessime despacoris. **A**bsoluti.
Bed sciat colonus ille qui de
volendis frugib[us] desperat. ni
chil cura adhibet. ut à aues
a segetibus depellat. aut pe
cudes. à si qua sit q[uod] nocte
frugib[us] p[ro]nt[ur]. ita qui in lati
mis quidem seminat confessio
ne. nec tñ aliquem se ex ea
fecit cōsecutus sperat. nichil
omni fugat. aut repellit a cor
de. q[uod] corrupte possit p[er]maz.
Corruptus autem p[er]mia: si eisē
quis p[er] quib[us] cōficitur. r[es]t[ra]ns
r[es]oluunt malis. **V**nus em i
quit edificis et un[us] destruens.
quid cōsequet[ur] nisi laborem.
Et p[er] qui baptizat[ur] a mortuo
et iterū contingit mortuū?
q[uod] p[ro]ficiat in lanachis suo.
Ita et h[oc] qui reuinat p[er] pec
catis suis. et iterū vadit et
eade agit[ur] oratione ei q[ui] q[ui]b[us]
grandiet. **E**t iterū dicit. **O**
redit a insacia ad pacem: dñs
p[ro]p[ter]it eū i gladiū. **E**t si
cū amīsū cū reūdit[ur] ad vo
mitū sūmū odibilis fit: ita et
stultus q[uod] reūdit[ur] ad peccatum
sūmū. **D**o ergo hoc solū suffi
cit si mālans temetipū per
cata tua videaris exponere?
sed eo affectu hec age: ut spe
res tibi in eo iustificationis
aliquā cōferti per penitentiam.
Hic enī poteris et ip[s]i aie
tue cōfidenti inciterere vere
cūdiam: ne ultra in her pro

q[ui]b[us] cōficitur incurrit. Nam
q[uod] depnare semetipū et p[ec]co
re dñe: coe h[oc] ē omni pene
eā fideliū. Deniq[ue] multi
desertene quoq[ue] viri et p[er]
p[er] māli eres ipudice. p[er]
catores semetipos et sceleratos
appellat[ur]. sed nou eo
p[ro]p[ter]i hec dicit[ur] quo cōpiat
emendari: et iō nō est ista
dicēda confessio. **N**ō enī ex
corde op[er]to. nec i amarib[us]
dñe lacrimaz talia p[ro]ferunt[ur]
nec eo affectu. q[uod] qui oderit
ea que accusat[ur]: nec ultra
nō dñe agere h[oc]. sed et hec
audiri quidem velint[ur]. **B**ed tñ
res in sermone ē. et sermo
ne sumis e labiis nō ex in
timis cordis dolore p[ro]ducto:
ita ut iterū eā p[ro]p[ter] hoc
ipso laudari expedit[ur] q[uod]
qui nichil fallant[ur]. sed sic
cōtra semetipos p[ro]nūciat[ur]
q[uod] nō ita grave apud homines
apparet pacem tu ab eo p[ro]
fertur qui admisit: ut cū
ab alio arguit[ur]. **B**ed istud
faciūt h[oc] qui multa desira
tione eā sensu doloris ca
rent[ur]. nec homin[um] ita verent[ur]
notā: sed cū fiducia quadam
q[uod] aliena. ita p[ro]p[ter]a enūciat
mala. **T**e autem nichil homini
face volo[ur]. neq[ue] ex despectu
acione ad q[ui]situdū venire.

sed tu sp̄e bona et p̄sp̄cōe
 indulgentie; despatōis vndi-
 ce penitus excisa. Radix at-
 e despacōis ignavia; et no-
 solū vndix. sed et nutrix ei⁹
 et m̄. Nā scit vestimentū
 et generat hincas et nutrit:
 ita et ignavia nō solū ḡg-
 nit ex despacōe. sed et alia
 et fons. Et semeip̄is igit̄
 animat̄ hec p̄t̄ et auges-
 tūt̄ et si alterū q̄s h̄jū ab-
 scidat̄: alterū sine dubio i-
 terit̄ p̄mit̄ alterius. Ista
 n̄ ergo male copulata bi-
 gam disiungit̄: et in yū ei⁹
 q̄st̄ingit̄. Iugū aut̄ dico aī
 iudicū: in quo vñtr̄ iñgo
 libri vite p̄endet̄ huāne.
 Vbi enī cogitatio animi nō
 recte q̄suluerit̄: ibi gr̄is vite
 rapitur̄ t̄ p̄eps̄. Sed nūt̄
 quid dicam⁹ auscultat̄. Nepe
 accidit̄ ut p̄ p̄mā q̄b̄ māl-
 ta et magna correxit̄: it̄
 hec tu bona q̄ penitēdo p̄,
 fecit̄ ea p̄t̄ q̄miserit̄.
 Et hoc ē q̄d magie despe-
 radione aīo iñdicat̄. q̄a vi-
 det̄ sibi destituisse q̄d edisti
 canerat̄: et om̄is illos labo-
 res iñuit̄ effudiisse. Et h̄c
 ē cogitatio q̄ p̄apue anime
 pondus despacōis nūponit̄.
 q̄ illud vñsus oportet̄ co-
 gitare. per q̄d p̄ssima et i-
 mīca vite vñc cogitatio ista

p̄llat̄ q̄a illa que egimus.
 et emendatio illa q̄ p̄pn̄az
 q̄sita ē. n̄isi fūiss̄ et velut
 cōtrariū pondus p̄nideri h̄ic
 qđ yr̄ p̄ato nobis trāductu
 ē obstat̄: nichil fūisset
 qđ m̄ p̄fundū nos maloz
 deinde prohibiceret. Nūc aut̄
 scit̄ foris queda larva ia-
 culū ḡne et amaz nō p̄m̄i,
 sit̄ usq̄ ad vitalia viscerē pe-
 netrare: sed vñm letalis teli-
 māxima fūegit̄ expte. Et
 tu ē enī q̄a qui fecit̄ secū
 illuc plura opa bona. et
 plura opa mala: in ip̄is pe-
 nis habebit aliqd p̄st̄geij.
 Qui aut̄ bonoz op̄n̄ nichil-
 maloz aut̄ fecit̄ māltā co-
 piā defecit̄: qđ enī māneat
 nec opus ē dice. Fecit̄ enī
 ibi sine dūbio cōpensatio
 bonoz operū maloz q̄: et
 velut in statua posita utra-
 q̄ p̄s q̄ dūnserit̄. illa sibi
 q̄oq̄ quo momētu uergit̄
 op̄n̄i vñdicabilt̄. H̄i ḡ
 maloz māltudo superin-
 uest̄: op̄atiū sūm̄ p̄trahit̄
 ad gelēnā. H̄i vero maio,
 in fūerit̄ opa bonoz. sūma-
 vi absiperit̄ et repugnat̄
 malis; atq̄ opatorē sūm̄ ad
 regiōne vñuoz er̄ ip̄o. ean-
 gelēnē q̄silio reuocabunt̄.
 Ven̄ h̄ec nō tam ex nost̄o
 sens̄: qđ ex dilūmis scriptū,

tarum sermonibus affirmat.
Dicit enim scriptura proximata
dicitur. Ipse reddet vobis cum quod
sicut opera eius. Non solum in ge-
nera suppliciorum: sed et in
regno coelesti milie erunt dif-
fereiae proximorum. Mansiones
enim inest milie sicut apud
proximum meum. Et item alia
gloria solis: et alia gloria
lunae. Et quod vel amplius
admirandum sit: ut ostendatur
quod ea in minimis ratio et
mesura pensabitur meritorum.
Et stella inest ab stella dif-
fert in claritate. ut per hoc
ostendatur: quod et inter singu-
los eorum quod in regno erunt su-
bita sit differentia. Huius
autem scientes non nos subtra-
hamus ab operibus bonis: ne
quod deplorabiles obtentum. desi-
die nos atque iugumque corre-
damus. Neque si ad splendorem
solis ac lumen pervenire non
possimus: etiam stelle nobis
quis inferior claritas con-
cepit. Tam est ut ali-
quidetur lucis obviti meri-
to quam illius. Et tam est ut quis
minimus: etiam tam ornatum
meret ex parte. Si aurum.
si lapis pretiosus esse non pos-
sumus: argenti saltus ex parte
minus locum. Et tam ne in illa ma-
teria conuetum est. quia facile

ignis absorbit: ne lignum.
ne ferum quemadmodum a stupi-
la. Hinc in bonorum pte vel
ultimi: tam ne in malis pmi.
Est enim scitur dominus huius se-
culi. tunc magis augentur
cum nulla persus lucet nec
minima contemnitur. Ita et
spiritualibus dominis nec mi-
nima quidem boni opibz co-
repnditur est. Alioquin valde
absurdum videtur. cum iudee nec
nec aliquis quidem aque fra-
gide mercede se perficerit
negatricem: nos dicere non magis
sunt a gerimur. et in genere.
nichil perdevit minima. Homo
vero ego etiam illud addo. quia
si quis haud non ceterum est
minima: certum est quod paulatim
etiam ad magna pertinet.
Entri vero spernit minima:
sicut scriptura dicit paula-
tim deciderit. Et id arbitror
dum et salvatore nemo in
rebus minimis magnas sta-
tusse mercedes. Aliud eni-
ta lene tam facile. quam visi-
tare istum. Et tam huic
tam ergo agi remitterat.
one magnifici posuit. Et
merx. quod tam facile. quod tam
gratia. quam esuienti pberere
ebit. scientes potius modo
idoneum. quod in carcere
recesserit. Et hec que tam par-
ua sunt et tam minima ita

.ccccc.

magna et summa? ut ea no
hoi. sed sibi ipi deus deputet
ministrati: et pro hys reg.
nu celeste pmissit. **A**ggre
dere igit amic karissime
aggredit ibet etne vite? et
victus suscipe iugul xpi su
ave et omnis leue: redipca
in temeti po ai vntites. et fa
ne reddi uicis simile? nec
pacatris tantu tibi et tato
labore qstib: spirituali gratia
deperire censu. **D**icit enim si
qstas i pacis: et graciebus
deu in actib: tuis. **D**i vo pri
usq: census tu fiat multa
iacturi. et pnsq: tri tua
noriis i undacib: repleat.
excludas uiruponu fauces.
et i gressu phibeas i undan
tuu vicioz? poteris vices
pristina reparare cultum: et
ad fecis solitos uiris op
tuni queda exerce non alia.
Ecclerge ergo ecclerge sicut
apla dicit. et excede pulue
re tuu? ecclerge de tri: et sta
tuu m aede. terrebis aduen
sarius tuus. **I**lle em ita te q
dem deecit: qm ulta te non
resurectiz. **S**i aut uideat
te exiit exisse de tri: et bu
chia vicsi attomini pteu
dente. ipa tuu audacia deser
ebit? et qnto tu pmpior
tato ille formidolosior fiet:
et qnto tu maiora psumes.
tato ille insinior fragilior q
reddetur. **S**ed illud cogita.

qd tibi maiora andet adeit
dens: illi vero saeler qstia et
audacia labefactabit et vires.
Hi m cedes. id m videor vide
erga te dei nutu? et te quide
sublimari auxilio diuino: ad
usari uo tuu pudore ipo et
qfusione terti. **J**am mete co
spicio. qd o te gratulacio: at
q o fauore totus ad se iuitet
vntu chorus? tu tu nichil
reformides. nichil trepides: si
pge mo audencior. tende ala
cior. erupe in lector? nec ego
usq: pio viribus deero: sed sp
aiabo te sermone? sp hortib: et
pntem uiua voce. et absen
te leib: suscitabo: qm q certq
sim. q si hec libenter legas.
alia ulta meditameta no q
ras.

Ceplicit liber Johannis episcop
mi Epi constantinopolitani de
epacoe lapsi. siue ad Amaticiu epm
lapsu. finity p me stem herui
nu de bodholdia. Anno dñi q
ccc. lxx. ipo die circucisiois
dñi nei ihu xpi qnta horam
pmam.

